

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 508/2000/EY, tehty 14 päivänä helmikuuta 2000, Kulttuuri 2000 -ohjelman perustamisesta	1
Komission asetus (EY) N:o 509/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	10
Komission asetus (EY) N:o 510/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, tuontilupien antamisesta korkealaatuiselle tuoreelle, jäädytetylle tai jäädytetylle naudanlihalle	12
Komission asetus (EY) N:o 511/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, jalostettavaksi tarkoitetun jäädytetyn naudanlihan tuontikiintiön avaamisesta, jakamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 1054/1999 perusteella tapahtuvasta tuontioikeuksien uudelleen jakamisesta	13
Komission asetus (EY) N:o 512/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan ja tuen ennakon määrän vahvistamisesta	14
Komission asetus (EY) N:o 513/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta	16
Komission asetus (EY) N:o 514/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla	17
Komission asetus (EY) N:o 515/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	20
Komission asetus (EY) N:o 516/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, asetuksessa (EY) N:o 1758/1999 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	22
Komission asetus (EY) N:o 517/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1897/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	23

Komission asetus (EY) N:o 518/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2010/1999 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana	24
Komission asetus (EY) N:o 519/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1707/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	25
Komission asetus (EY) N:o 520/2000, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1701/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	26

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2000/206/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 20 päivänä heinäkuuta 1999, Kreikan puuvillaviraston Kreikassa puuvillaan soveltamasta tukijärjestelmästä** (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 2536)

27

2000/207/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 22 päivänä helmikuuta 2000, yhteensovitetusta elintarvikkeiden virallisesta tarkastusohjelmasta vuonna 2000** ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2000) 356)

34

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 2025/97, annettu 15 päivänä lokakuuta 1997, lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Japanista peräisin olevien mainostulitikkujen tuonnissa yhteisöön ja käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EYVL L 284, 16.10.1997)**

42

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 491/2000, annettu 6 päivänä maaliskuuta 2000, viljan toimittamisesta elintarvikeapuna (EYVL L 60, 7.3.2000)

42

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 508/2000/EY,**tehty 14 päivänä helmikuuta 2000,****Kulttuuri 2000 -ohjelman perustamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 151 artiklan 5 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾ ja ottavat huomioon sovittelukomitean 9 päivänä joulukuuta 1999 hyväksymän yhteisen tekstin,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kulttuurilla on suuri itseisarvo kaikille Euroopan kansoille, se on olennainen osa Euroopan yhdentymistä, ja se vahvistaa osaltaan eurooppalaisen yhteiskuntamallin vakiintumista ja elinvoimaa sekä yhteisön vaikutusta kansainvälisesti.
- (2) Kulttuuri on sekä taloudellinen että sosiaaliseen integroitumiseen ja kansalaisuuteen vaikuttava tekijä. Sillä on siten merkittävä tehtävä siinä, miten suhtaudutaan yhteisön kohtaamiin uusiin haasteisiin, kuten globalisaatio, tietoyhteiskunta, sosiaalinen yhteenkuuluvuus tai työpaikkojen luominen.
- (3) Vastatakseen kulttuurisen ulottuvuuden tarpeeseen Euroopan unionissa yhteisön on otettava kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon perustamissopimuksen muiden määräysten kuin sen 151 artiklan mukaisessa toiminnassaan, erityisesti kulttuuriensa monimuotoisuuden kunnioittamiseksi ja edistämiseksi. Tältä osin komission olisi rohkaistava tietojen levittämistä mahdollisuuksista, joita rakennerahastot tarjoavat kulttuuriteollisuudelle rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽⁴⁾ mukaisesti, sekä tehtävä tätä tarkoittavia selvityksiä.

⁽¹⁾ EYVL C 211, 7.7.1998, s. 18.

⁽²⁾ EYVL C 51, 22.2.1999, s. 68.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. marraskuuta 1998 (EYVL C 359, 23.11.1998, s. 28), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 28. kesäkuuta 1999 (EYVL C 232, 13.8.1999, s. 25), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 28. lokakuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Neuvoston päätös, tehty 24. tammikuuta 2000 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 3. helmikuuta 2000.

⁽⁴⁾ EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

- (4) Sen seurauksena, että kulttuurin merkitys eurooppalaiselle yhteiskunnalle kasvaa ja yhteisö kohtaa uusia haasteita 2000-luvun kynnyksellä, on tärkeitä lisätä yhteisön toiminnan tehokkuutta ja yhtenäisyyttä kulttuurin alalla aikaansaamalla sille yhtenäiset ohjelmointi- ja rahoituspuitteet vuosiksi 2000—2004 muistuttaen samalla sen tarpeellisuudesta, että kulttuuri otetaan yhä laajemmin huomioon yhteisön muissa politiikoissa. Neuvoston 22 päivänä syyskuuta 1997 tekemässä päätöksessä Euroopan kulttuuritoiminnan tulevaisuudesta ⁽⁵⁾ kehoitetaan komissiota tekemään ehdotuksia perustamissopimuksen 151 artiklan täytäntöönpanemiseen tähtäävän yhtenäisen rahoitus- ja ohjelmointivälineen perustamisesta.

- (5) Jos kansalaisten toivotaan tukevan yhteisen Euroopan rakentamista ja osallistuvan täysimääräisesti siihen, on tarpeen enemmän korostaa heidän yhteisiä kulttuuriarvojaan ja juuriaan keskeisenä tekijänä heidän identiteettiään ja kuulumistaan vapauteen, demokratiaan, suvaitsevaisuuteen ja solidaarisuuteen perustuvaan yhteiskuntaan. Yhteisössä on tarpeen saavuttaa parempi tasapaino talouden ja kulttuurin välillä siten, että kyseiset osat alueet voivat täydentää ja tukea toisiaan.

- (6) Perussopimuksella Euroopan unionin tehtäväksi asetetaan yhä tiiviimmän Euroopan kansojen välisen liiton luominen sekä myötävaikuttaminen siihen, että jäsenvaltioiden kulttuurit kehittyvät kukoistaviksi pitäen arvossa niiden kansallista ja alueellista monimuotoisuutta ja korostaen samalla niiden yhteistä kulttuuriperintöä. Erytystä huomiota olisi kiinnitettävä Euroopan pienten kulttuurien ja vähemmän puhuttujen kielten aseman turvaamiseen.

- (7) Tämän vuoksi yhteisö on sitoutunut toimimaan Euroopan kansojen yhteisen kulttuurialueen kehittämiseksi, joka olisi avoin ja monimuotoinen ja perustuisi toissijaisuusperiaatteen noudattamiseen, kaikkien kulttuurialalla toimivien väliseen yhteistyöhön, ja kulttuuri-toimintoja suosiviin lainsäädäntöpuiteisiin, ja jossa kunnioitetaan kulttuurista monimuotoisuutta ja otetaan kulttuurin ulottuvuus osaksi muita yhteisön politiikkoja perustamissopimuksen 151 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

⁽⁵⁾ EYVL C 305, 7.10.1997, s. 1.

- (8) Euroopan kansojen yhteisen kulttuurialueen tekemiseksi eläväksi todellisuudeksi olisi tuettava luovaa toimintaa, edistettävä eurooppalaisen ulottuvuuden omaavan kulttuuriperinnön arvostusta ja Euroopan kansojen keskinäistä kulttuurin ja historian tuntemusta sekä suosittava kulttuurivaihtoa kulttuuritietouden levittämiseksi ja yhteistyön ja luovan toiminnan aikaansaamiseksi.
- (9) Tässä yhteydessä olisi edistettävä laajempaa yhteistyötä kulttuurialan toimijoiden kanssa kannustamalla näitä tekemään yhteistyösopimuksia yhteisten toimien toteuttamiseksi, tukemalla tarkemmin kohdennettuja, leimallisesti eurooppalaisia toimia, tukemalla erityisiä ja innovatiivisia toimia ja edistämällä euroopanlaajuisesti kiinnostavia aiheita koskevien tietojen vaihtoa ja keskustelua.
- (10) Päätöksellä N:o 719/96/EY⁽¹⁾, päätöksellä N:o 2085/97/EY⁽²⁾ ja päätöksellä N:o 2228/97/EY⁽³⁾ perustetuilla Kaleidoskooppi-, Ariane- ja Rafael-kulttuuriohjelmilla on saavutettu ensimmäinen myönteinen vaihe yhteisön kulttuuria tukevien toimien täytäntöönpanossa, mutta yhteisön kulttuuripanosta on selkiinnyttävä ja vahvistettava näiden ohjelmien arvioinnin ja tulosten perusteella.
- (11) Komission tiedonannon "Agenda 2000" mukaisesti yhteisön tasolla toteutettavien toimien tehokkuutta olisi lisättävä, erityisesti siten, että keskitetään sisäisiin politiikkoihin, mukaan lukien kulttuuritoiminta, käytettävissä olevia varoja.
- (12) On saatu runsaasti kokemuksia, erityisesti ensimmäisten kulttuuriohjelmien arvioinnista, kaikkien asianosaisten laajasta kuulemisesta sekä 29 ja 30 päivänä tammikuuta 1998 järjestetyn Euroopan unionin kulttuurifoorumin tuloksista.
- (13) Yhteisön kulttuuritoiminnassa olisi otettava huomioon kunkin kulttuurin alan erityisluonne ja siitä johtuvat erityistarpeet.
- (14) Kööpenhaminassa 21 ja 23 päivänä kesäkuuta 1993 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmissä kehoitetaan avaamaan yhteisön ohjelmat niille Keski- ja Itä-Euroopan maille, jotka ovat tehneet assosiaatiosopimukset. Yhteisö on tehnyt tiettyjen kolmansien maiden kanssa yhteistyösopimuksia, joissa on kulttuuria koskevia määräyksiä.
- (15) Tämän vuoksi tällä päätöksellä perustetaan kulttuuriyhteistyötä varten yhtenäinen rahoitus- ja ohjelmointiväline, nimeltään Kulttuuri 2000 -ohjelma 1 päivän tammikuuta 2000 ja 31 päivän joulukuuta 2004 väliseksi ajaksi.
- (16) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, joita budjettivallan käyttäjän olisi pidettävä budjettia koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä touko-
- kuuta 1999 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission toimielinten välisen sopimuksen⁽⁴⁾ 33 kohdassa tarkoitettuna ensisijaisena ohjeena vuosittaisessa talousarviomenettelyssä.
- (17) Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁵⁾ mukaisesti.
- (18) Perustamissopimuksen 5 artiklassa määrättyjen toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti, koska jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tässä päätöksessä ehdotetun toiminnan tavoitteita, ne voidaan toteuttaa paremmin yhteisön tasolla toimien laajuuden ja vaikutusten vuoksi. Tässä päätöksessä rajoitetaan vain siihen, mikä on vähimmäisedellytyksenä kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi, eikä ylitetä sitä, mikä on tätä varten tarpeen.
- (19) Kulttuuri 2000 -ohjelman tulee olla kulttuurin alalla vuodesta 2000 ainoa yhteisön toimenpideohjelma ja sen vuoksi päätös N:o 2228/97/EY olisi kumottava,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Kesto ja tavoitteet

Perustetaan yhteisön kulttuuritoimien yhtenäinen rahoitus- ja ohjelmointiväline, jäljempänä 'Kulttuuri 2000 -ohjelma', 1 päivästä tammikuuta 2000 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2004 päättyväksi ajaksi.

Kulttuuri 2000 -ohjelmalla pyritään edistämään Euroopan kansojen yhteistä kulttuurialuetta. Tässä yhteydessä ohjelmalla tuetaan luovien taiteilijoiden, kulttuurialan toimijoiden, yksityisten ja julkisten rahoittajien, kulttuurialan verkostojen toiminnan ja muiden osapuolten sekä jäsenvaltioiden ja muiden ohjelmaan osallistuvien valtioiden kulttuurilaitosten välistä yhteistyötä seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi:

- kulttuurivuoropuhelun ja Euroopan kansojen kulttuurin ja historian keskinäisen tuntemuksen edistäminen;
- luovuuden ja valtioiden rajojen yli tapahtuvan kulttuurin levittämisen edistäminen sekä taiteilijoiden, muiden luovan työn tekijöiden ja kulttuurialan toimijoiden ja ammattilaisten sekä heidän teostensa liikkuvuuden edistäminen, erityisesti nuoria ja sosiaalisesti epäedullisissa asemassa olevia sekä kulttuurien monimuotoisuutta painottaen;
- kulttuurin monimuotoisuuden korostaminen ja uusien kulttuurin ilmaisumuotojen kehittäminen;

⁽¹⁾ EYVL L 99, 20.4.1996, s. 20.

⁽²⁾ EYVL L 291, 24.10.1997, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 305, 8.11.1997, s. 31.

⁽⁴⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- d) Euroopassa yhteisen eurooppalaisen kulttuuriperinnön jakaminen ja esiin tuominen; kulttuurin taitotiedon levittäminen ja hyvien käytäntöjen edistäminen, jotka koskevat kulttuuriperinnön säilyttämistä ja suojelemista;
- e) kulttuurin merkityksen huomioon ottaminen sosioekonomisessa kehityksessä;
- f) Euroopan kulttuurien ja Euroopan ulkopuolisten kulttuurien välisen vuoropuhelun ja keskinäisen vaihdon edistäminen;
- g) kulttuurin tunnustaminen nimenomaisesti sekä taloudelliseksi että sosiaaliseen integroitumiseen ja kansalaisuuteen vaikuttavaksi tekijäksi;
- h) kulttuurin saatavuuden parantaminen ja mahdollisimman monen Euroopan unionin kansalaisen pääseminen osalliseksi kulttuuritoiminnasta.

Kulttuuri 2000 -ohjelmalla edistetään tehokasta yhteensovittamista yhteisön muiden politiikkojen puitteissa toteutettavien, kulttuuriin liittyvien toimien kanssa.

2 artikla

Kulttuuritoimien ja -tapahtumien lajit

Edellä 1 artiklassa mainitut tavoitteet toteutetaan seuraavin tavoin:

- a) erityiset innovatiiviset ja/tai kokeilevat toimet;
- b) kulttuurialan yhteistyötä koskeviin rakenteellisiin ja monivuotisiin sopimuksiin sisältyvät yhteistoimet;
- c) erityiset eurooppalaiset ja/tai kansainväliset kulttuuritapahtumat.

Toimet ja niiden toteuttamistoimenpiteet esitetään liitteessä I. Toimet ovat joko alakohtaisia (koskevat yhtä kulttuurin alaa) tai monialaisia (koskevat useita kulttuurin aloja).

3 artikla

Talousarvio

Rahoituspuitteet Kulttuuri 2000 -ohjelman toteuttamiseksi 1 artiklassa tarkoitettuna kautena vahvistetaan 167 miljoonaksi euroksi.

Budjettivallan käyttäjä myöntää vuosittaiset määrärahat rahoituskäytön rajoissa.

4 artikla

Täytäntöönpano

1. Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen:

- a) liitteessä I esitettyjen toimenpiteiden tärkeysjärjestystä ja yleisiä suuntaviivoja sekä toimenpiteitä koskevaa vuosittaista työsuunnitelmaa;
- b) yleistä tasapainoa kaikkien toimien kesken;
- c) liitteessä I esitettyjen hankkeiden eri tyyppisiä koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä ja valintaperusteita (toimet I.1, I.2, ja I.3);

d) yhteisön myöntämää taloudellista tukea (määrät, kesto, jakautuminen ja edunsaajat);

e) Kulttuuri 2000 -ohjelman seuranta ja arviointia koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä sekä 8 artiklassa säädetyn arviointikertomuksen päätelmiä ja kaikkia kyseisestä arviointikertomuksesta johtuvia tämän ohjelman mukauttamistoimenpiteitä.

2. Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä, jotka koskevat muita seikkoja, päätetään 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

5 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä, ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

6 artikla

Yhdenmukaisuus ja täydentävyys

Kulttuuri 2000 -ohjelmaa toteutettaessa komissio varmistaa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, että se ja asianomaiset yhteisön politiikat ja toimet, joilla on vaikutusta kulttuurin alalla, ovat keskenään yhdenmukaisia ja toisiaan täydentäviä. Tähän voi liittyä mahdollisuus ottaa mukaan täydentäviä hankkeita, jotka rahoitetaan muiden yhteisön ohjelmien kautta.

7 artikla

Kolmannet maat ja kansainväliset järjestöt

Euroopan talousalueen maat sekä Kypros ja Keski- ja Itä-Euroopan assosioituneet maat voivat osallistua Kulttuuri 2000 -ohjelmaan näiden maiden kanssa jo tehdyissä tai myöhemmin tehtävissä assosiaatiosopimuksissa tai yhteisön ohjelmiin osallistumista koskevissa assosiaatiosopimusten lisäpöytäkirjoissa vahvistetuilla edellytyksillä.

Kulttuuri 2000 -ohjelma mahdollistaa myös yhteistyön muiden kolmansien maiden kanssa, jotka ovat tehneet kulttuurilausekkeita sisältäviä assosiaatio- tai yhteistyösopimuksia, käyttäen lisämäärärahoja, jotka asetetaan käytettäväksi näiden maiden kanssa sovittavien menettelyin.

Kulttuuri 2000 -ohjelma mahdollistaa yhteiset toimet toimivaltaisten kulttuurialan kansainvälisten järjestöjen, kuten Unescon tai Euroopan neuvoston kanssa yhteisrahoituksen pohjalta ja noudattaen jokaisen toimielimen ja järjestön omia, 2 artiklassa lueteltujen kulttuuritoimien ja tapahtumien toteuttamista koskevia sääntöjä.

8 artikla

Arviointi ja seuranta

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle yksityiskohtaisen arviointikertomuksen Kulttuuri 2000 -ohjelman tuloksista ottaen huomioon sen tavoitteet ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksen tämän päätöksen muuttamisesta.

Kulttuuri 2000 -ohjelman päätyttyä komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ohjelman toteuttamista koskevan kertomuksen. Lisäksi komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle vuosittain Kulttuuri 2000 -ohjelman toteuttamisen edistymistä koskevan lyhyen kertomuksen.

Näissä arviointikertomuksissa on erityisesti kiinnitettävä huomiota lisäarvon, erityisesti kulttuurisen lisäarvon aikaansaamiseen ja yhteisön taloudellisella tuella aikaansaatuihin sosiaalis-taloudellisiin vaikutuksiin.

9 artikla

Kumoaminen

Kumotaan päätös N:o 2228/97/EY 1 päivästä tammikuuta 2000.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tehty Brysselissä 14 päivänä helmikuuta 2000.

Euroopan parlamentin puolesta

N. FONTAINE

Puhemies

Neuvoston puolesta

J. GAMA

Puheenjohtaja

LIITE I

KULTTUURI 2000 -OHJELMAN TOIMINNOT JA TOTEUTTAMISTOIMENPITEET

I Toimien ja tapahtumien kuvaus

I.1 Erityiset innovatiiviset ja/tai kokeilevat toimet

Yhteisö tukee vuosittain kumppanuuden puitteissa tai verkkojen muodossa toteutettavia tapahtumia ja hankkeita. Näihin hankkeisiin on osallistuttava toimijoita vähintään kolmesta Kulttuuri 2000 -ohjelmassa mukana olevasta valtiosta 5 artiklassa tarkoitetun komitean lausunnon mukaan määritettyjen painopistealueiden pohjalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta assosioituneiden maiden mahdollisuutta osallistua ohjelmiin 7 artiklassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Nämä toimet kestävät periaatteessa yhden vuoden ja kestoaikaa voidaan jatkaa kahdella vuodella. Kyseisten alakohtaisten (yhtä kulttuurin alaa koskevien) tai monialaisten (useita kulttuurin aloja koskevien) toimien olisi oltava innovatiivisia ja/tai kokeilevia, ja niiden tarkoituksena olisi erityisesti oltava:

- i) asettaa pääpaino kulttuuritarjonnan saattamiselle helpommin kaikkien eri sosiaaliryhmistä, alueilta ja kulttuuri-taustoista olevien eurooppalaisten, erityisesti nuorten ja heikoimmassa asemassa olevien ulottuville, ja lisätä heidän osallistumistaan siihen;
- ii) edistää uusien kulttuurin ilmaisumuotojen syntymistä ja leviämistä perinteisillä kulttuurin aloilla ja niiden ohella (kuten musiikki, esittävät taiteet, kuvataiteet, valokuvaus, arkkitehtuuri, kirjallisuus, kirjat, lukeminen sekä kulttuuriperintö, mukaan lukien kulttuurimaisema ja lastenkulttuuri);
- iii) tukea hankkeita, joiden tarkoituksena on parantaa kirjojen saatavuutta ja lukemismahdollisuuksia sekä kouluttaa alan ammattilaisia;
- iv) tukea koko Euroopan kannalta merkittävän yhteisen kulttuuriperinnön säilyttämiseen, jakamiseen, esiin tuomiseen ja suojelemiseen Euroopan tasolla tähtääviä yhteistyöhankkeita;
- v) edistää erilaisille yleisöryhmille soveltuvien multimediatuotteiden kehittämistä, jotta Euroopan taiteellinen luominen ja kulttuuriperintö olisivat hyvin esillä ja kaikkien ulottuvilla;
- vi) rohkaista aloitteita, kokemusten vaihtoa ja yhteistyötä sosiaalisen integraation, erityisesti nuorten integraation parissa työskentelevien kulttuuri- ja sosiokulttuurialan toimijoiden välillä;
- vii) tukea Euroopan ja muiden kulttuurien välistä kulttuurin vuoropuhelua ja keskinäistä vaihtoa rohkaisemalla erityisesti jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kulttuurilaitosten ja/tai muiden toimijoiden välistä yhteistyötä yhteistä etua koskeissa kysymyksissä;
- viii) edistää elävien kulttuuritapahtumien levittämistä tietoyhteiskunnan tarjoamien uusien teknologioiden avulla.

Yhteisön tuki saa olla enintään 60 prosenttia erityistoimen talousarviosta. Useimmissa tapauksissa sen on oltava vähintään 50 000 euroa tai enintään 150 000 euroa vuodessa.

I.2 Valtioiden välistä kulttuurialan yhteistyötä koskeviin rakenteellisiin ja monivuotisiin sopimuksiin sisältyvät yhteistoimet

Kulttuuri 2000 -ohjelmalla kannustetaan läheisempiin suhteisiin ja yhteistyöhön tukemalla kulttuuriverkkoja ja erityisesti kulttuurialan toimijoista, elimistä, kulttuuri-instituutioista ja varsinkin eri osallistujavaltioiden ammattilaisista koostuvia verkkoja sekä yhteisössä että sen ulkopuolella toteutettavia, hyvin jäsenmeltyjä kulttuurihankkeita varten. Tämä toimenpide koskee eurooppalaiselta ulottuvuudeltaan ja laadultaan merkittäviä hankkeita, joihin osallistuu vähintään viisi Kulttuuri 2000 -ohjelmassa mukana olevaa valtiota.

Kulttuurialan yhteistyötä koskevilla sopimuksilla pyritään toteuttamaan rakenteellisia ja monivuotisia kulttuuritoimia useiden jäsenvaltioiden toimijoiden ja muiden Kulttuuri 2000 -ohjelmaan osallistuvien valtioiden toimijoiden välillä. Yhteistyösopimukset koskevat valtioiden rajat ylittäviä toimia yhdellä kulttuurin alalla (alakohtaiset toimet), kuten musiikin, esittävien taiteiden, kuvataiteiden, kirjallisuuden, kirjojen, lukemisen ja kääntämisen sekä kulttuuriperinnön alalla. Sopimuksilla edistetään lisäksi moniin eri aloihin kuuluvien yhteistoimien toteuttamista (synergiaan perustuvat monialaiset toimet) eli useiden kulttuurin alojen yhteennivomista käyttämällä myös uusia medioita.

Tällä tavoin enintään kolmeksi vuodeksi ehdotettuihin kulttuuriyhteistyösopimuksiin sisältyvät kaikki seuraavat toimet tai osa niistä:

- i) teosten ja muiden kulttuuritapahtumien (kuten näyttelyjen ja festivaalien) yhteistuotannon ja levittäminen, jolloin mahdollisimman suuri määrä Euroopan unionin kansalaisia pääsee niistä osallisiksi;
- ii) taiteilijoiden, luovaa työtä tekevien ja muiden kulttuurialan toimijoiden liikkuvuus;
- iii) kulttuurialan ammattilaisten jatkokoulutus ja sekä akateemisen että käytännön kokemusten vaihto;

- iv) yhteisön kulttuurinähtävyyksien ja -monumenttien arvon korostaminen eurooppalaisen kulttuurin tunnettuuden lisäämiseksi;
- v) Euroopan kannalta tärkeisiin kulttuuriteemoihin liittyvät tutkimushankkeet, valistustoimintaan, koulutukseen ja tietämyksen levittämiseen liittyvät hankkeet sekä seminaarit, kongressit ja muut kokoukset;
- vi) uusien teknologioiden käyttö;
- vii) hankkeet kulttuurin moninaisuuden ja monikielisyyden esiin tuomiseksi ja Euroopan kansojen yhteisen historian, yhteisten juurien ja kulttuuriarvojen sekä niiden yhteisen kulttuuriperinnön keskinäisen tuntemuksen edistämiseksi.

Kulttuurialan yhteistyötä koskevien sopimusten täytäntöönpanoa varten myönnetään yhteisön tukea tämän päätöksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean annettua asiasta lausuntonsa. Sillä on tarkoitus kattaa hankkeen rahoitukseen tarkoitetun osan lisäksi kustannukset, jotka liittyvät sellaisen kestävä, mahdollisesti monivuotisen yhteistyön aloittamiseen, joka on oikeudellisesti tunnustettu ainakin yhdessä unionin jäsenvaltiossa.

Jotta sopimus olisi tukielpoinen, vähintään viiden Kulttuuri 2000 -ohjelmaan osallistuvan jäsenvaltion on osallistuttava sopimukseen sisältyvien toimien toteuttamiseen.

Niiden, jotka ovat vastuussa monivuotisista, yli yhden vuoden ajan yhteisön tukea saavista kulttuuriyhteistyösopimuksista, on toimitettava komissiolle kunkin vuoden lopussa selvitys toteutetuista toimista ja näiden toimien kustannuksista, jotta yhteisön tukea voitaisiin jatkaa hankkeen keston ajan.

Yhteisön tuki saa olla enintään 60 prosenttia kulttuuriyhteistyösopimuksen talousarviosta. Se saa olla enintään 300 000 euroa vuodessa.

Tukea voidaan korottaa enintään 20 prosenttia, jotta katettaisiin yhteistyösopimuksen hallinnointiin liittyvät kulut.

I.3 Erityiset eurooppalaiset tai kansainväliset kulttuuritapahtumat

Näillä laaja-alaisilla ja merkittävillä tapahtumilla on tarkoitus herättää laajalti huomiota Euroopan kansalaisten keskuudessa, lisätä tietoisuutta samaan yhteisöön kuulumisesta ja Euroopan unionin jäsenvaltioiden kulttuurien monimuotoisuuden tuntemusta sekä edistää kulttuurienvälisiä ja kansainvälisiä vuoropuhelua.

Tällaisia tapahtumia ovat erityisesti seuraavat:

- i) Euroopan kulttuuripääkaupunki ja Euroopan kulttuurikuukausi;
- ii) kulttuurialan vuoropuhelun edistäminen niin yhteisössä kuin sen ulkopuolellakin järjestämällä symposiumeja yleisesti kulttuuriin kannalta merkityksellisistä aiheista;
- iii) innovatiivisten, erityisen kiinnostavien ja yleisesti kansalaisten ulottuvilla olevien kulttuuritapahtumien järjestäminen erityisesti kulttuuriperinnön, taiteen ja Euroopan historian alalla, joissa yhdistyvät erityisesti koulutus, taide ja kulttuuri.
- iv) Euroopan taiteellisten lahjakkuuksien tunnustaminen ja esiin tuominen erityisesti nuorten keskuudessa muun muassa eurooppalaisten palkintojen avulla kulttuurin eri aloilla, kuten kirjallisuuden, kääntämisen ja arkkitehtuurin aloilla;
- v) tuki osallistuvien valtioiden toimivaltaisten viranomaisten valitsemille erityisen merkittävälle kulttuuriperinnön säilyttämisen- ja suojeluhankkeille, joilla myötävaikutetaan innovatiivisten ratkaisujen, menetelmien ja tekniikkojen kehittämiseen ja levittämiseen Euroopassa ja joita voidaan kuvailla "Euroopan kulttuuriperinnön laboratorioiksi".

Näihin toimiin liittyvät painopistealueet määritetään tämän päätöksen 5 artiklassa tarkoitetun komitean annettua asiasta lausuntonsa.

Yhteisön tuki saa olla enintään 60 prosenttia erityisten kulttuuritapahtumien talousarviosta. Sen on oltava vähintään 200 000 euroa ja enintään miljoona euroa vuodessa i alakohdassa tarkoitetuille hankkeille. Vastaavat raja-arvot ii—v alakohdassa tarkoitetuille hankkeille ovat useimmissa tapauksissa vähintään 150 000 euroa vuodessa ja kaikissa tapauksissa enintään 300 000 euroa vuodessa. Näihin toimiin käytettävä ohjeellinen määrä on 10 prosenttia ohjelman kokonaismäärärahoista.

Edellä I.1, I.2 ja I.3 jaksossa esitettyihin kolmenlaisiin toimiin sovelletaan joko alakohtaista (yhtä kulttuurin alaa koskevaa) tai monialaista (useita kulttuurin aloja yhdistävää) lähestymistapaa.

Liitteessä II on viitteellinen kuvaus näistä lähestymistavoista.

II Yhteensovittaminen yhteisön muiden kulttuurialan välineiden kanssa

Komissio varmistaa yhteensovittamisen yhteisön muiden, kulttuurialalla vaikuttavien välineiden kanssa erityisin toimin, kulttuurialan yhteistyötä koskevin sopimuksin ja erityisin kulttuuritapahtumin, tavoitteena ennen kaikkea edistää ja järjestää yhteistyötä sellaisten alojen kesken, joilla on yhteisiä ja samaan tähtäviä pyrkimyksiä, esimerkiksi:

- kulttuuri ja matkailu (kulttuurimatkailun kautta),
- kulttuuri, opetus ja nuoriso (erityisesti esittämällä kouluissa ja oppilaitoksissa eurooppalaista kulttuuria esitteleviä audiovisuaalisia ja multimediatuotteita, joita kommentoivat teosten tekijät tai esittäjät),
- kulttuuri ja työllisyys (tukemalla kulttuurialan työpaikkojen luomista erityisesti uusilla kulttuurialoilla),
- kulttuuri ja ulkosuhteet,
- kulttuurialan tilastot, jotka pohjautuvat vertailukelpoisten tilastotietojen vaihtoon yhteisön tasolla,
- kulttuuri ja sisämarkkinat,
- kulttuuri ja tutkimus,
- kulttuuri ja kulttuuriesineiden vienti.

III Viestintä

Yhteisön tukea saavien on mainittava tuesta selvästi mahdollisimman näkyvällä tavalla kaikessa hanketta koskevassa tiedotuksessa ja viestinnässä.

IV Tekninen apu ja liitännäistoimet

Kulttuuri 2000 -ohjelmaa toteuttaessaan komissio voi käyttää teknistä apua antavia järjestöjä, mihin tarvittava rahoitus on otettu ohjelman kokonaisrahoitukseen enintään 3 prosenttiin asti kokonaisrahoituksesta. Se voi käyttää myös asiantuntijoita tai asiantuntijaverkkoja samoin edellytyksin.

Lisäksi komissio voi järjestää arviointeja, seminaareja, symposiumeja tai muita asiantuntijatapaamisia, jotka voivat tukea Kulttuuri 2000 -ohjelman toteuttamista. Komissio voi myös toteuttaa tiedottamiseen sekä tiedon julkistamiseen ja levittämiseen liittyviä toimia.

V Yhteyspisteet

Komissio ja jäsenvaltiot järjestävät ja tehostavat Kulttuuri 2000 -ohjelman toteuttamisessa hyödyllisten tietojen vapaaehtoista keskinäistä vaihtoa apunaan kulttuurin yhteyspisteet, joiden tehtävänä on:

- Kulttuuri 2000 -ohjelman edistäminen,
- helpottaa osallistumista ohjelmaan ja rohkaista mahdollisimman monia kulttuurialan ammattilaisia ja toimijoita osallistumaan kyseisiin toimiin jakamalla niistä tehokkaasti tietoa,
- varmistaa tehokas yhteydenpito jäsenvaltioiden tukea myöntävien laitosten kanssa, edistääkseen Kulttuuri 2000 -ohjelman toimien ja kansallisten tukitoimenpiteiden välistä täydentävyyttä,
- varmistaa Kulttuuri 2000 -ohjelmaan sekä muihin kulttuurihankkeille avoimiin yhteisön ohjelmiin osallistuvien toimijoiden välinen tiedottaminen ja yhteydet aiheellisella tasolla.

VI Budjettivarojen jakautuminen

VI.1 Toiminnan alkaessa, viimeistään 1 päivänä maaliskuuta kunakin vuonna, komissio esittää komitealle ennakkoarvion budjettivarojen jakautumisesta eri toimien kesken ottaen huomioon päätöksen 1 artiklan mukaiset tavoitteet.

VI.2 Käytettävissä olevat varat jaetaan sisäisesti seuraavia alustavia suuntaviivoja noudattaen:

- a) erityisiin innovatiivisiin ja/tai kokeileviin toimiin myönnettyjen varojen olisi oltava enintään 45 prosenttia Kulttuuri 2000 -ohjelman vuosibudjetista;
- b) valtioiden välistä kulttuurialan yhteistyötä koskeviin rakenteellisiin ja monivuotisiin sopimuksiin sisältyville toimille myönnettyjen varojen olisi oltava vähintään 35 prosenttia Kulttuuri 2000 -ohjelman vuosibudjetista;
- c) erityisille ulottuvuudeltaan eurooppalaisille ja/tai kansainvälisille kulttuuritapahtumille myönnettävien varojen olisi oltava noin 10 prosenttia Kulttuuri 2000 -ohjelman vuosibudjetista;
- d) muiden kustannusten, mukaan lukien yhteyspisteisiin liittyvien kustannusten olisi oltava noin 10 prosenttia Kulttuuri 2000 -ohjelman vuosibudjetista.

VI.3 Kaikki edellä esitetyt prosenttimäärät ovat suuntaa-antavia ja komitea voi mukauttaa niitä tämän päätöksen 4 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

LIITE II

ALAKOHTAISTEN JA MONIALAISTEN LÄHESTYMISTAPOJEN VIITTEELLINEN KUVAUS

Tähän ohjelmaan kuuluvat kolme tointa ovat lähestymistavaltaan joko alakohtaisia (koskevat ainoastaan yhtä kulttuurialaa) tai monialaisia (sisältävät useita kulttuurialoja).

Näitä voidaan alustavasti tarkastella seuraavalla tavalla:

I Alakohtainen lähestymistapa

Tämä tarkoittaa lähestymistapaa, jossa pyritään ottamaan huomioon kunkin kulttuurialan erityistarpeet, erityisesti:

- a) seuraavilla aloilla: musiikki, esittävät taiteet, kuvataiteet, arkkitehtuuri sekä taiteen muut ilmaisumuodot, kuten multimedia, valokuvaus, lastenkulttuuri ja katutaide; tässä lähestymistavassa tulisi kunkin kulttuurialan erityispiirteet huomioon ottaen:
 - i) edistää kulttuurin alan toimijoiden vaihtoja ja yhteistyötä;
 - ii) tukea taiteilijoiden ja heidän teostensa liikkuvuutta Euroopassa;
 - iii) parantaa koulutus- ja jatkokoulutusmahdollisuuksia erityisesti silloin, kun niihin liittyy kulttuurialalla työskentelevien (myös opettajien ja opiskelijoiden) liikkuvuuden parantaminen;
 - iv) kannustaa luovuuteen tukemalla eurooppalaisia taiteilijoita ja heidän teoksiaan edistävän toiminnan toteuttamista edellä mainituilla aloilla Euroopassa ja edistämällä maailman eri kulttuurien kanssa käytävää vuoropuhelua ja vaihtoja;
 - v) tukea aloitteita, joissa luovuutta käytetään edistämään sosiaalista integroitumista.

b) Kirjojen, lukemisen ja kääntämisen osalta lähestymistavan tavoitteena on:

- i) edistää eri jäsenvaltioiden ja muiden ohjelmaan osallistuvien maiden sekä kolmansien maiden laitosten ja/tai yksilöiden välistä vaihtoja ja yhteistyötä;
- ii) parantaa Euroopan kansojen kirjallisten teosten ja historian tuntemusta ja niiden levittämistä tukemalla erityisesti vähemmän käytetyillä eurooppalaisilla kielillä ja Keski- ja Itä-Euroopan maiden kielillä kirjoitettujen kirjallisuuden, näytelmien ja tietokirjojen kääntämistä;
- iii) edistää kirja-alalla ja lukemiseen liittyvissä ammateissa työskentelevien liikkuvuutta ja jatkokoulutusta;
- iv) parantaa kirjan ja lukemisen asemaa ja edistää erityisesti nuorten ja yhteiskunnan vähäosaisten lukemisharrastusta.

Liitteessä I olevan 1 jakson ensimmäisessä kohdassa vahvistetut edellytykset, jotka koskevat sitä osallistuvista maista olevien toimijoiden vähimmäismäärää, joka vaaditaan Kulttuuri 2000 -ohjelman mukaisten hankkeiden esittämiseksi, voidaan mukauttaa kirjallisuuden kääntämisen erityistarpeiden huomioimiseksi.

c) Euroopan kannalta merkittävän kulttuuriperinnön osalta, erityisesti henkisen ja aineellisen, irtaimen ja kiinteän kulttuuriperinnön (museot ja kokoelmat, kirjastot, arkistot, mukaan lukien valokuva-arkistot, kulttuurin alan teoksista koostuvat audiovisuaaliset arkistot), arkeologisen ja vedenalaisen kulttuuriperinnön, arkkitehtonisen kulttuuriperinnön, kaikkien kulttuuripaikkojen ja -maisemien (kulttuuri- ja luonnonkohteet) tulisi tämän lähestymistavan mukaisesti:

- i) edistää Euroopan kulttuuriperinnön konservointiin ja restaurointiin tähtääviä yhteistyöhankkeita;
- ii) edistää laitosten ja/tai toimijoiden välisen kansainvälisen yhteistyön kehittämistä taitotiedon vaihdon sekä kulttuuriperinnön säilyttämistä ja suojelua koskevien parhaiden käytäntöjen edistämiseksi;
- iii) saattaa kulttuuriperintö, silloin kun siihen liittyy eurooppalainen ulottuvuus, paremmin kaikkien ulottuville ja edistää suuren yleisön, erityisesti lasten, nuorten, ja niiden, joiden ulottumattomissa kulttuuri on, sekä Euroopan yhteisön maaseutualueilla tai syrjäisillä alueilla asuvien aktiivista osallistumista;
- iv) edistää kulttuurialalla työskentelevien liikkuvuutta ja kulttuuriperintöä koskevaa koulutusta;
- v) edistää kansainvälistä yhteistyötä uusien teknologioiden ja innovaatioiden kehittämiseksi kulttuuriperinnön eri aloilla sekä perinteisten käsityötaitojen ja menetelmien säilyttämiseksi;
- vi) ottaa kulttuuriperintö huomioon yhteisön muissa politiikoissa ja ohjelmissa;
- vii) edistää yhteistyötä kolmansien maiden ja toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa.

Kulttuurielämän eri alojen (esittävät ja kuvataiteet, kirjat ja lukeminen, kulttuuriperintö jne.) erityistarpeet otetaan tasapainoisesti huomioon varoja myönnettäessä.

II Monialainen lähestymistapa

Lähestymistavalla pyritään edistämään synergiaa ja kehittämään kulttuuriteosten luomista edistämällä alojen välistä toimintaa, jossa useat kulttuurin eri alat ovat mukana sekä tukemalla yhteistoimintaa, jossa on mukana useita yhteisön ohjelmia ja politiikkoja (erityisesti koulutusta, nuorisoa, ammatillista koulutusta, työllisyyttä jne. koskevia).

Näihin toimiin käytettävä ohjeellinen määrä on 10 prosenttia ohjelman kokonaismäärärahoista.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 509/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo	
0702 00 00	204	90,2	
	212	158,6	
	624	170,1	
	999	139,6	
0707 00 05	052	111,6	
	068	81,3	
	628	140,7	
	999	111,2	
0709 10 00	220	163,4	
	999	163,4	
0709 90 70	052	89,3	
	204	67,0	
	628	141,9	
	999	99,4	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	41,1	
	204	36,1	
	212	42,5	
	600	40,2	
	624	54,4	
	999	42,9	
0805 30 10	052	30,6	
	220	69,6	
	600	61,4	
	999	53,9	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	204	82,6	
	388	127,0	
	400	99,4	
	404	91,2	
	508	86,6	
	512	89,3	
	528	97,6	
	720	63,9	
	728	93,4	
	999	92,3	
	0808 20 50	388	78,5
		400	105,2
512		74,5	
528		82,9	
624		67,3	
999		81,7	

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 510/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
tuontilupien antamisesta korkealaatuiselle tuoreelle, jäädytetyille tai jäädytetyille naudanlihalle

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa ja jäädytettyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 27 päivänä toukuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 936/97⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 134/1999⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 936/97 4 ja 5 artiklassa säädetään saman asetuksen 2 artiklan f alakohdan tarkoittamien lihojen tuontilupahakemusten ja niiden myöntämisen ehdot.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 936/97 2 artiklan f alakohdassa vahvistetaan sellaisen Amerikan yhdysvalloista ja Kanadasta peräisin ja lähtöisin olevan korkealaatuisen tuoreen, jäädytetyn tai jäädytetyn naudanlihan, jota voidaan 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000 tuoda erityisin edellytyksin, määräksi 11 500 tonnia.

- (3) On otettava huomioon, että tässä asetuksessa säädettyjä tuontilupia voidaan käyttää niiden koko voimassaoloajan vain, jollei olemassa olevista eläinlääkinnällisistä järjestelyistä muuta johdu,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jokainen 1—5 päivänä maaliskuuta 2000 esitetty asetuksen (EY) N:o 936/97 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettua korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa koskeva tuontilupahakemus hyväksytään kokonaisuudessaan.
2. Asetuksen (EY) N:o 936/97 5 artiklan mukaisesti saa 8 634,62 tonnista jättää lupahakemuksia huhtikuun 2000 viiden ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 137, 28.5.1997, s. 10.

⁽²⁾ EYVL L 17, 22.1.1999, s. 22.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 511/2000,**annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,****jalostettavaksi tarkoitetun jäädytetyn naudanlihan tuontikiintiön avaamisesta, jakamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 1054/1999 perusteella tapahtuvasta tuontioikeuksien uudelleen jakamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jalostettavaksi tarkoitetun jäädytetyn naudanlihan tuontikiintiön avaamisesta, jakamisesta ja hallinnoinnista 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000 21 päivänä toukokuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1054/1999⁽¹⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1054/1999 säädetään jalostettavaksi tarkoitettua jäädytettyä naudanlihaa koskevan 50 700 tonnin suuruisen tariffikiintiön avaamisesta 1 päivästä heinäkuuta 1999 30 päivään kesäkuuta 2000. Kyseisen asetuksen 6 artiklassa säädetään käyttämättömien tuontioikeuksien uudelleen jaosta ottaen mahdollisesti huomioon tuontioikeuksien todel-

linen käyttö A- ja B-luokan tuotteiden osalta vuoden 2000 helmikuun loppuun mennessä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1054/1999 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut määrät ovat yhteensä 32 073 tonnia.

2. Asetuksen (EY) N:o 1054/1999 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu jako vahvistetaan seuraavasti:

- 29 000 tonnia A-luokan tuotteisiin tarkoitetuille määrille,
- 3 073 tonnia B-luokan tuotteisiin tarkoitetuille määrille.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 129, 22.5.1999, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 512/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan ja tuen ennakon määrän vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Kreikan liittymisasiakirjan ja erityisesti puuvillaa koskevan pöytäkirjan n:o 4, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 1553/95⁽¹⁾, 3 ja 10 kohdan,

ottaa huomioon puuvillan tukijärjestelmän yleisistä säännöistä ja asetuksen (ETY) N:o 2169/81 kumoamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1554/95⁽²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1419/98⁽³⁾, ja erityisesti sen 3, 4 ja 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 1554/95 3 artiklan mukaan puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinta määritetään säännöllisin väliajoin puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinnan perusteella ottamalla huomioon aikaisempi suhde puuvillalle, josta siemenet on poistettu, käytetyn maailmanmarkkinahinnan ja puuvillalle, josta siemeniä ei ole poistettu, lasketun maailmanmarkkinahinnan välillä; tämä aikaisempi suhde on vahvistettu yksityiskohtaisista säännöistä puuvillan tukijärjestelmän soveltamisesta 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1201/89⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1624/1999⁽⁵⁾, 1 artiklan 2 kohdassa; jos maailmanmarkkinahintaa ei voida tällä tavoin määrittää, hinta vahvistetaan viimeksi määritetyn hinnan perusteella.

(2) Asetuksen (EY) N:o 1554/95 4 artiklan nojalla puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinta määritetään tuotteelle, jolla on tietyt ominaisuudet ja ottamalla huomioon edullisimmat kyseisillä markkinoilla tehdyt tarjoukset ja hinnat, joita pidetään markkinoiden todellista suuntausta edustavina. Tätä hinnanmäärittäystä varten lasketaan pohjoiseurooppalaiseen satamaan cifoimituksena kuljetetusta, kansainvälisen kaupan kannalta edustavimpana pidetyistä toimittajamaista lähtöisin olevasta tuotteesta tehtyjen tarjousten sekä yhden tai useamman eurooppalaisen pörssin tällaiselle tuotteelle noteeraamien hintojen keskiarvo. Puuvillan, josta siemenet on poistettu, maailmanmarkkinahinnan määrittämiseksi näiden perusteiden mukauttamisesta

säädetään toimitetun tuotteen laadusta tai tarjouksista ja kurseista johtuvien erojen huomioon ottamiseksi. Nämä mukautukset on vahvistettu asetuksen (ETY) N:o 1201/89 2 artiklassa.

- (3) Puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnassa on esiintynyt huomattavia häiriöitä sen jälkeen, kuin hinta viimeksi vahvistettiin; komission asetuksen (EY) N:o 1201/89 1 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti komissio muuttaa kyseistä hintaa viipymättä.
- (4) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltaminen johtaa puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnan vahvistamiseen jäljempänä ilmoitetulle tasolle.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 1554/95 5 artiklan 3 a kohdan toisessa alakohdassa säädetään, että tuen ennakon määrä on tavoitehintaa vähennettynä maailmanmarkkinahinnalla ja taatun enimmäismäärän ylityessä sovellettavalla mallilla lasketulla alennuksella, mutta puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, uudelleenarvioinnin mukaisesti korotettuna vähintään 7,5 prosentilla. Komission asetuksessa (EY) N:o 2606/1999⁽⁶⁾ vahvistetaan tuotannon uudelleenarviointi markkinointivuonna 1999/2000 ja siihen liittyvä korotusprosentti; yhden laskutavan soveltaminen johtaa ennakon vahvistamisen jäljempänä ilmoitetulle tasolle jäsenvaltiota kohti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1554/95 3 artiklassa tarkoitettun puuvillan, josta siemeniä ei ole poistettu, maailmanmarkkinahinnaksi vahvistetaan 32,187 EUR/100 kg.
2. Asetuksen (EY) N:o 1554/95 5 artiklan 3 a kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettun ennakon määrä vahvistetaan:
- 37,652 EUR/100 kg Espanjassa
 - 33,719 EUR/100 kg Kreikassa
 - 74,113 EUR/100 kg muissa jäsenvaltioissa.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

⁽¹⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 45.

⁽²⁾ EYVL L 148, 30.6.1995, s. 48.

⁽³⁾ EYVL L 190, 4.7.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 123, 4.5.1989, s. 23.

⁽⁵⁾ EYVL L 192, 24.7.1999, s. 39.

⁽⁶⁾ EYVL L 316, 10.12.1999, s. 36.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 513/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1253/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 87/1999⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan, sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (ETY) N:o 1722/93 määritellään tuotantotukien myöntämisen edellytykset; laskentaperuste määrätään kyseisen asetuksen 3 artiklassa. Näin lasketut

tuotantotuet on vahvistettava kerran kuukaudessa, ja niitä voidaan muuttaa, jos maissin ja/tai vehnän hinta muuttuu merkittävästi.

- (2) On syytä kertoa tällä asetuksella vahvistettavat tuotantotuet asetuksen (ETY) N:o 1722/93 liitteessä II esitetyillä kertoimilla täsmällisen maksettavan määrän määrittämiseksi.
- (3) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu, tonneina maissista, vehnästä, ohrasta, kaurasta, perunasta, riisistä tai rikkoutuneista riisinjyvistä saatua tärkkelystä ilmaistu tuotantotueksi vahvistetaan 22,45 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EYVL L 9, 15.1.1999, s. 8.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 514/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2519/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vilja-alan tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 461/2000 ⁽⁵⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos tuontitullien laskettu keskiarvo soveltamiskauden aikana poikkeaa 5 EUR/t vahvistetusta tullin määrästä, tulleja tarkistetaan vastaavasti. Mainittu poikkeaminen on tapahtunut. Tämän vuoksi on tarpeen tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 461/2000 vahvistettuja tuontitulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 461/2000 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EYVL L 315, 25.11.1998, s. 7.

⁽⁵⁾ EYVL L 56, 1.3.2000, s. 30.

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli tuotaessa maa-, joki- tai merikuljetuksena Välimeren, Mustanmeren tai Itämeren satamista (EUR/t)	Tuontitulli tuotaessa lentoteitse tai muista satamista ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	21,50	11,50
	keskilaatuinen ⁽¹⁾	31,50	21,50
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	39,49	29,49
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	39,49	29,49
	keskilaatuinen	73,11	63,11
	heikkolaatuinen	84,64	74,64
1002 00 00	Ruis	77,41	67,41
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	77,41	67,41
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	77,41	67,41
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	87,46	77,46
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	87,46	77,46
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	77,41	67,41

⁽¹⁾ Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua keskilaatuisen durumvehnän vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

⁽²⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullialennuksesta, joka on:

— 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽³⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 tai 8 EUR tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(29.2.2000 ja 8.3.2000 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	118,37	107,43	96,12	87,04	165,02 (**)	155,02 (**)	108,76 (**)
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	28,66	5,98	5,77	12,02	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	—	—	—	—	—	—	—

(*) Vähennys 10 EUR/t ("discount") (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan ensimmäinen kappale).

(**) Fob Meksikonlahti.

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 16,32 EUR/t; Suuret järvet—Rotterdam: 28,64 EUR/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettut tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 515/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellet-
tavien tukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitetut tekijät.
- (3) Vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen

tarvittava viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95.

- (4) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan.
- (5) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (6) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2000 annettuun komission asetukseen

(EUR/t)			(EUR/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	43,75
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	41,00
1001 90 99 9000	03	22,00	1101 00 15 9150	01	37,75
	02	0	1101 00 15 9170	01	34,75
1002 00 00 9000	03	55,50	1101 00 15 9180	01	32,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	17,00	1102 10 00 9500	01	87,00
	02	0	1102 10 00 9700	01	68,50
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	0 ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	01	0 ⁽²⁾
1005 90 00 9000	03	26,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	0 ⁽²⁾
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

⁽¹⁾ Määräpaikat ovat:

- 01 kaikki kolmannet maat,
- 02 muut kolmannet maat,
- 03 Sveitsi, Liechtenstein.

⁽²⁾ Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 516/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
asetuksessa (EY) N:o 1758/1999 tarkoitetun rukiin vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Viroa, Latviaa, Liettuaa, Puolaa, Tšekkiä, Slovakiaa, Unkaria, Romaniaia, Bulgariaa ja Sloveniaa, vietävän rukiin vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1758/1999 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 506/2000 ⁽⁶⁾.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä.
- (3) Erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea tai vähimmäismaksua.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 3. ja 9 maaliskuuta 2000 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1758/1999 tarkoitettua rukiin vientitukea tai vientimaksua koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 210, 10.8.1999, s. 3.

⁽⁶⁾ EYVL L 62, 9.3.2000, s. 22.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 517/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1897/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventiotuomenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 2 päivänä syyskuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1897/1999 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2482/1999 ⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 1897/1999.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1897/1999 8 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1897/1999 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 3. ja 9. maaliskuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta kauran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 57,90 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 233, 3.9.1999, s. 10.

⁽⁶⁾ EYVL L 303, 26.11.1999, s. 3.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 518/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2010/1999 tarkoitetun
tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2010/1999⁽⁵⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o

1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2010/1999 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 3. ja 9. maaliskuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 34,93 EUR/t kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 248, 21.9.1999, s. 19.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 519/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1707/1999 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1707/1999 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2011/1999 ⁽⁶⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1707/1999 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 3. ja 9. maaliskuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 31,99 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 201, 31.7.1999, s. 55.

⁽⁶⁾ EYVL L 248, 21.9.1999, s. 23.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 520/2000,
annettu 9 päivänä maaliskuuta 2000,
ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1701/1999 tarkoitetun tarjouskil-
pailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999 ⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja ja Kanadaa, vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1701/1999 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2322/1999 ⁽⁶⁾.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa.

- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1701/1999 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 3.—9. maaliskuuta 2000 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 26,94 EUR tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä maaliskuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 9 päivänä maaliskuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 201, 31.7.1999, s. 27.

⁽⁶⁾ EYVL L 280, 30.10.1999, s. 77.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä heinäkuuta 1999,

Kreikan puuvillaviraston Kreikassa puuvillaan soveltamasta tukijärjestelmästä

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 2536)

(Ainoastaan kreikankielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/206/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottanut huomioon nämä huomautukset (1),

sekä katsoo seuraavaa:

I

(1) Tuesta on tehty valitus, ja sen vuoksi komissio on pyytänyt 8 päivänä joulukuuta 1992 päivätyllä telefaksilla Kreikan viranomaisilta tietoja Kreikan puuvillaviraston perimistä veronluonteisista maksuista. Kreikan viranomaiset ovat vastanneet 17 päivänä maaliskuuta 1993 päivätyllä kirjeellä. Kreikan viranomaiset ovat toimittaneet 19 päivänä heinäkuuta 1993 päivätyllä kirjeellä kyseisiä toimenpiteitä koskevia lisätietoja.

(2) Käytettävissä olevien tietojen mukaan Kreikan puuvillavirasto on voittoa tavoittelematon julkinen laitos, jonka yksinomaisena tehtävänä on puuvilla-alan kehityksen edistäminen. Se tarjoaa seuraavia palveluja maatalous-tuotannon, jalostuksen ja kaupanpitämisen aloilla:

a) tekninen apu;

b) viljeltäviksi soveltuvia ja kannattavia lajikkeita koskeva neuvonta;

c) tarkastettujen ja varmennettujen siementen varmistaminen ja maahantuotujen siementen tarkastukset;

d) kansainvälisen teknologian kehityksen seuranta ja teknologiansiirrot;

e) puuvilla-alan tuottajaryhmittymistä ja niiden liitoista 15 päivänä helmikuuta 1982 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 389/92 (2), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 3808/89 (3), soveltamisen seuranta;

f) kokeet, teknologiansiirrot, kasvinsuojelualan koulutus, uusien lannoitteiden käytön rajoittaminen;

g) tutkimusohjelmien suunnittelu ja toteuttaminen;

h) koulutus ja neuvonta;

i) puuvillan siementenpoistajien tekninen tuki;

j) puuvillatilojen rakennuksia ja laitteita ja niiden uudenaikaistamista koskevat yleisluonteiset tutkimukset;

k) siementenpoistoyksiköiden tukeminen rakenneohjelmista myönnettävillä tuilla;

l) puuvillan, josta siemenet on poistettu, valikoiminen ja standardointi;

m) yhteydet kansainvälisiin puuvillapörsseihin ja järjestöihin;

(1) EYVL C 278, 24.10.1995, s. 4.

(2) EYVL L 51, 23.2.1982, s. 1.

(3) EYVL L 371, 20.12.1989, s. 1.

- n) yhteistä markkinajärjestelyä koskevien yhteisön asetusten soveltamisen seuranta;
- o) öljynvalmistukseen tarkoitettuja siemeniä koskevat laadunvalvontapalvelut ja laboratoriokokeet;
- p) kuitujen, lankojen ja kankaiden laadunvalvontapalvelut ja laboratorioanalyysit;
- q) erikoislaboratorioiden tekniset tukipalvelut;
- r) puuvillatuotteiden laatuodistusten toimittaminen;
- s) koneiden ja laitteiden tarkastukset.

Voidakseen tarjota palveluja ilman toimijoilta perittäviä lisämaksuja niin alkutuotannossa, teollisuussektorilla kuin palvelusektorillakin Kreikan puuvillavirasto perii palveluksistaan tasoitus- ja erityismaksua.

Kreikan lain nro 2040/92 30 pykälän 1 momentissa säädetään, että siementenpoistoyritykset maksavat Kreikassa tuotetusta ja toimitetusta puuvillasta, josta siemeniä ei ole poistettu, tasoitusmaksun, joka on yksi prosentti tuottajalle yhtä puuvillakiloa kohti maksettavasta hinnasta. Mainitun lain 30 pykälän 3 momentissa säädetään lisäksi erityismaksusta. Sen suuruus on yksi prosentti puuvillan, josta siemenet on poistettu, hinnasta, ja se peritään ainoastaan tuonnista.

Komissioon toimitettujen valitusten mukaan Kreikassa tuotetun puuvillan, josta ei ole poistettu siemeniä, mainittua maksua ei lasketa ainoastaan tuottajan ja siementenpoistajan välillä sovitusta hinnasta vaan myös puuvillan tukijärjestelmän yleisistä säännöistä 27 päivänä heinäkuuta 1981 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2169/81⁽¹⁾ säädetystä yhteisön suoran tuen määrästä. Valitusten tekijöiden mukaan edellä mainitussa tukijärjestelmässä määrätty pankkitakuu vapautetaan lisäksi vasta kun maksu osoitetaan tosiasiallisesti maksetuksi.

II

- (1) Tutkittuaan Kreikan puuvillaviraston toimet komissio on päättänyt, että I jakson 2 kohdan e, n ja s alakohdassa kuvaillut toimenpiteet katsotaan valtion toimivaltaan kuuluviksi palveluiksi eivätkä ne sen vuoksi ole luonteeltaan tietyille yrityksille myönnettyä tukea. Tämä päätös on saatettu tiedoksi Kreikan viranomaisille 27 päivänä tammikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä SG (95) D/874.

Kyseisessä kirjeessä komissio on ilmoittanut Kreikalle myös, että komissio oli päättänyt olla vastustamatta teknistä tukea, neuvontaa, koulutusta ja markkinoiden etsintää koskevia toimia (I jakson 2 kappaleen a, b, h, l, m ja k alakohta), puuvillan, josta siemenet on poistettu,

valikointia ja standardointia koskevia toimenpiteitä (I jakson 2 kappaleen 1 alakohta) sekä puuvilla-alan tutkimusta koskevia tukitoimenpiteitä (I jakson 2 kappaleen d, f, g ja j alakohta).

Komissio on aloittanut perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn I jakson 2 kappaleen c, o, p ja r alakohdassa tarkoitettujen varmentamis- ja tarkastustoimenpiteiden osalta sekä I jakson 2 kappaleen k alakohdassa tarkoitettujen investointitukien osalta. Komissio on myös päättänyt aloittaa perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn kaikista kyseisistä tuista, koska ne rahoitetaan niin muista yhteisön jäsenvaltioista kuin Euroopan talousalueen jäsenmaistakin tuotavia tuotteita koskevalla erityismaksulla.

Koska Kreikan viranomaiset eivät ole toimittaneet laadunvalvontatoimenpiteiden pakollisuutta koskevia tietoja, komissio epäilee toimenpiteiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Toimenpiteelle maksettavat tuet voidaan katsoa toimintatuiksi, jotka eivät vaikuta alaan pysyvästi. Tämän vuoksi komissio on pyytänyt Kreikan viranomaisia toimittamaan lisätietoja tarkastuksia ja laatuodistuksia koskevien tukien luonteesta ja määrästä. Komissio on pyytänyt Kreikan viranomaisia toimittamaan tietoja myös siitä, ovatko kyseiset tarkastukset yhteisön lainsäädännön mukaisia. Komissio on pyytänyt Kreikan viranomaisia toimittamaan tietoja tuotujen tuotteiden tarkastuksia koskevistä tekijöistä, joiden perusteella voidaan varmistaa se, että muiden jäsenvaltioiden tekemät tarkastukset ovat hyväksyttäviä ja että muiden jäsenvaltioiden tuotteita eivät koske vastaavuuden vaatimusta tiukemmat edellytykset.

Koska Kreikan viranomaiset eivät ole toimittaneet selvitystä rakenneohjelmien mukaisista siementenpoistoyritysten investointituista ja koska komissio epäilee tukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille, komissio on katsonut tuen mahdollisesti yhteismarkkinoille soveltumattomaksi. Komissio on lisäksi pyytänyt Kreikan viranomaisia toimittamaan tietoja kyseisten tukien luonteesta ja määrästä.

Koska kyseessä ovat veronluonteisilla maksuilla (laissa säädetty pakolliset maksut) rahoitetut tuet, komissio on tutkinut myös kaikkien näiden tukien rahoitusmekanismien. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön⁽²⁾ mukaisesti valtiontuen rahoittaminen pakollisella maksulla muodostaa tämän tuen olennaisen osan, ja sen vuoksi komission on tutkittava sekä tuki että sen rahoitus yhteisön lainsäädännön kannalta.

⁽¹⁾ EYVL L 211, 21.7.1981, s. 2. Asetus korvattu asetuksella (EY) N:o 1554/95 (EYVL L 148, 30.6.1995, s. 48).

⁽²⁾ Ks. asia 47/69, Ranska v. komissio, tuomio 26.6.1970 (Kok. 1969 + 1971, s. 341).

Tässä mielessä ja vaikka tuet ovat muodoltaan ja tavoitteiltaan yhteismarkkinoille soveltuvia, tuen rahoituksella yhteisön muista jäsenvaltioista ja Euroopan talousalueen maista tuotavia yhteisön tuotteita koskevilla maksuilla on yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kuitenkin varsinaista tukea pidemmälle menevä suojavaikeus.

Vaikka Kreikan puuvillaviraston rahoittamat tuet voisivat tietyssä määrin hyödyttää tuontituotteita, toimenpide ei olisi kuitenkaan yhtä kannattava kaikille. Komissio katsoo, että käytännössä kansallisten toimijoiden tilanne on kuitenkin pakostakin suotuisampi.

Komissio katsoo myös, että sellaisen lisäedellytyksen soveltaminen (veronluonteisen maksun tosiasiallinen maksaminen), josta yhteisön lainsäädännössä ei ole säädetty tuen maksamista varten, katsotaan asetuksen (ETY) N:o 2169/81 rikkomiseksi.

Komissio katsoo lopuksi, että erityismaksun soveltaminen on Kreikan liittymisasiakirjan liitteenä olevassa pöytäkirjassa n:o 4 olevan 5 artiklan vastainen. Kyseisessä artiklassa kielletään kaikki kolmansista maista peräisin olevan puuvillan tuontia koskevat rajoitukset. Komissio katsoo myös, että koska maksua peritään vain tuonnista, se katsotaan perustamissopimuksen 25 artiklan rikkomiseksi. Kyseisessä artiklassa kielletään vaikutuksiltaan tuontitullin kaltaiset maksut.

Komissio on pyytänyt 27 päivänä tammikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä SG (95) D/874 Kreikan viranomaisia sekä muita jäsenvaltioita ja asianomaisia esittämään huomautuksensa julkaisemalla ne *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ⁽¹⁾.

III

(1) Kreikan hallitus on ilmoittanut 12 päivänä huhtikuuta 1995 päivätyllä kirjeellä edellä mainittuja toimenpiteitä koskevat huomautuksensa.

a) Niiden kohtien osalta, joista komissio on esittänyt epäilevänsä niiden soveltuvuutta yhteismarkkinoille, Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että edellä I jakson 2 kappaleen c alakohdassa säädetty tehtävät eli tarkastettujen ja varmennettujen siementen hankkiminen, tuotettujen siementen varmentaminen ja tuontisiementien valvonta on saatettu pakollisiksi Kreikan lainsäädännössä. Viranomaiset mainitsevat lisäksi, että edellä mainittuihin palveluihin liittyvät kulut rahoitetaan maatalousministeriön talousarviosta eikä yhden prosentin maksulla.

Edellä I jakson 2 kappaleen o, p, q ja r alakohdan (teolliseen jalostukseen tarkoitettujen siementen laadunvalvonta ja laboratoriokokeet, kuitujen,

lankojen ja kankaiden jalostus, laadunvalvontapalvelut ja laboratoriokokeet, erikoislaboratorioiden tekniset tukipalvelut ja puuvillatuotteiden laatutodistusten myöntäminen) tehtävien osalta Kreikan viranomaiset ovat ilmoittaneet, että valvonta ja kokeet eivät ole pakollisia, mutta nämä palvelut toteutetaan kyseisten laboratorioiden toimintakustannusten kattamiseen perustuvalla maksulla.

b) Puuvillan siementenpoistoyrityksille rakenneohjelmissä myönnettävän taloudellisen tuen osalta Kreikan viranomaiset ovat täsmentäneet, että investoinnit on toteutettu 26 päivään helmikuuta 1992 asti asetuksen (ETY) N:o 389/82 mukaisesti. Tästä johtuen Kreikan puuvillavirasto on ottanut käyttöön kansallisten ja yhteisön viranomaisten hyväksymän puuvilla-alan alakohtaisen investointiohjelman. Virasto ei ole kuitenkaan myöntänyt tukia siementenpoistoyrityksille eikä perinyt maksuja alakohtaisen ohjelman kehittämiseksi.

c) Rahoitustavan osalta Kreikan viranomaiset korostavat, että lain nro 2040/92 1 ja 3 momentissa tarkoitettujen maksut ovat olleet voimassa jo aiemmin. Ne johtuvat lain nro 3853/58 10 pykälän ja lain nro 675/77 1 pykälän säännösten tarkistuksesta ja kodiifoinnista, joilla drakmoina ilmaistu määrä muutettiin prosenttimääräksi, jotta markkinoiden vaihtelut voitaisiin ottaa paremmin huomioon ja jotta maksut voitaisiin mukauttaa ilman eri toimenpiteitä.

Kreikan viranomaisten mukaan maksu koskee niin maahantuotua kuin kotimaista puuvillaa eikä maksun perimisellä maahantuodusta puuvillasta pyritä sellaisten kansallisten toimien rahoittamiseen, joilla edistettäisiin välittömästi tai välillisesti kotimaisen puuvillan tuotantoa ja kaupan pitämistä. Viranomaiset mainitsevat lisäksi, että maksu peritään siementenpoistoyrityksiltä, jotka ovat soveltuva vaihe maksunalaisen materiaalin määrittämiseksi.

Kreikan viranomaiset mainitsevat myös, että kyseiset maksut peritään syrjimättä maahantuotua tai muista jäsenvaltioista peräisin olevaa puuvillaa Kreikassa valmistettuun puuvillaan nähden ja että maksujen soveltamisella ei pyritä vaikutuksiltaan määrällisiin rajoituksiin rinnastettavan maksun käyttöön ottamiseen.

d) Kreikan viranomaiset katsovat, että erityismaksun soveltaminen muuhun kuin kotimaiseen puuvillaan ei ole luonteeltaan kansallista tukea perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti, koska Kreikan puuvillavirasto ei ole yritys ja koska kolmansista maista peräisin olevaa puuvillaa koskevalla maksulla pyritään rahoittamaan yhteisössä tuotetun puuvillan laadunparantamista koskevaa tutkimusta, jonka tulokset ovat kaikkien käytettävissä.

⁽¹⁾ Ks. alaviite 1.

- (2) Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta jäsenvaltioilta.
- (3) Asianomaisten toimenpiteistä tekemät tärkeimmät huomautukset ovat seuraavat:
- a) Maksuilla rahoitetut Kreikan puuvillaviraston toimet ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaista valtiontukea. Kreikan siementenpoistoteollisuus ei ole tosiasiaa koskaan hyötynyt Kreikan puuvillaviraston palveluista. Osa kyseisistä tuista näyttää olevan toimintatukea, joka ei ole perusteltavissa perustamissopimuksen 87 artiklan mukaisesti.
- b) Maksun periminen muiden jäsenvaltioiden maahan-tuodusta puuvillasta on perustamissopimuksen 23 ja 25 artiklan vastaista eikä ole näillä edellytyksin yhteismarkkinoille soveltuvaa.
- c) Yhden prosentin tasoitusmaksun periminen ei pelkäs-tään puuvillan markkina-arvon perusteella vaan myös EMOTR:n myöntämästä tuesta on vastoin yhteisön lainsäädäntöä, ja maksun periminen ei siis sovellu yhteismarkkinoille.
- d) Pankkitakuiden vapauttamisen välittömänä edellytyk-senä oleva tasoitusmaksun ja erityismaksun maksa-minen ei ole yhteisön lainsäädännössä säädetyn puuvillaa koskevan yhteisen markkinajärjestelyn mukaista, eikä se sovellu sen vuoksi yhteismarkki-noille.
- e) Erityismaksun periminen kolmansista maista peräisin olevista Kreikkaan tuotavista puuvillatuotteista on vastoin Kreikan Euroopan unioniin liittymisasiakirjan ja GATT-sääntöjen velvoitteita.
- f) Kreikan puuvillaviraston tehtävät vastaavat tämän laitoksen virallista tehtävänkuvausta mutta eivät siementenpoistoyrityksille tosiasiaa toimitettuja palveluja. Kyseisen viraston tärkeimpänä tehtävänä ovat puuvillaa koskevan yhteisön järjestelmän päivit-täiset hallintotehtävät.
- g) Valtaosa Kreikan puuvillaviraston toimenpiteistä on katsottava puuvillantuottajia suosiviksi toimintatuiksi. Kreikan viranomaiset eivät ole toimittaneet riittävästi tietoja toteutettujen toimien kustannus—hyöty-suhteen arvioimiseksi.
- h) Tuen rahoituksen osalta jäsenvaltioiden tuontituot-teilta perimät maksut ovat protektionistisia ja syrjiviä, koska tuotteet joutuvat kärsimään siitä ksinkertaisesta

tosiasiaa että ne ylittävät Kreikan rajan yhteisön sisäisessä kaupassa eivätkä voi hyötyä maksun talo-udellisista vaikutuksista. Tainan vuoksi kyseinen maksu on vastoin perustamissopimuksen 25 artiklaa, jossa määrätään, että jäsenvaltiot eivät voi ottaa käyt-töön keskinäisiä tuonti- ja vientitulleja ja vaikutusil-taan vastaavia maksuja. Tuki on vastoin Kreikan liit-tymisasiakirjan pöytäkirjassa n:o 4 olevaa 5 artiklaa, jossa määrätään, että yhteisön kaupankäynti kolman-sien maiden kanssa ei saa häiriintyä ja että tämän vuoksi ei voida ottaa käyttöön mitään tuontia rajoit-tavia toimenpiteitä.

- (4) Komissio ei ole saanut Kreikan hallituksen huomau-tuksia asianomaisten huomautuksista.

IV

- (1) Komissio toteaa Kreikan hallituksen huomautuksista seuraavaa:

- a) Edellä olevan I jakson 2 kappaleen c alakohdassa säädetyn Kreikan puuvillaviraston tehtävän eli siementen laadunvalvonnan osalta komissio toteaa, että kyseiset tehtävät on muutettu pakollisiksi Kreikan lainsäädännössä.

Jäsenvaltioiden karjankasvatusalan tukien toimen-pide-ehdotuksesta⁽¹⁾ johtuva laadunvalvonnan maksettavia kansallisia tukia koskeva komission vakiintunut käytäntö on hyväksyä toimenpiteiden tuki 100 prosenttiin asti tukikelpoisista menoista, kun tarkastukset ovat pakollisia yhteisön ja/tai kansallisten säännösten mukaisesti.

Komissio toteaa I jakson 2 kappaleen jalostusta koskevien laadunvalvontatarkastusten o—r alakoh-dasta, että kyseiset palvelut rahoitetaan maksulla, joka on vahvistettu kyseisten tehtävien kustannukset katta-valle tasolle. Näillä edellytyksin komission on katsot-tava, että kyseiset tehtävät eivät ole perustamissopi-muksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yrityksiä suosivaa valtiontukea.

Edellä I jakson 2 kappaleen k alakohdan tehtävissä eli siementenpoistoyritysten taloudellisissa tuissa komissio on ottanut huomioon Kreikan viran-omaisten toimittamat perustelut, joiden mukaan tukia on myönnetty vuoteen 1992 asti yhteisön lain-säädännön mukaisesti ja että vuoden 1992 jälkeen ei ole myönnetty investointitukia. Perustelut ovat yhte-neväisiä toimenpiteen asianomaisten esittämien väit-teiden kanssa, joiden mukaan siementenpoistoyrityk-sille ei ole myönnetty rahoitusta.

- b) Ensimmäisen toimitetun perustelun eli sen mukaan, että tuki oli voimassa jo aiemmin, komissio katsoo ensisijaisesti, että maksun mahdollinen aiempi voimassaolo ei muuta sitä yhteismarkkinoille soveltu-vaksi tai soveltumattomaksi.

(1) Komission kirje jäsenvaltioille S 75294/6, 19.9.1975.

Toiseksi komissio katsoo, että kyseisiä veronluonteisia maksuja ei voida katsoa perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdan mukaisiksi voimassa oleviksi tuiksi, jotka kattavat vain liittymistä edeltävät ja komission hyväksymät tuet.

Vaikka puuvillan verotusjärjestelmä olisikin ollut voimassa ennen Kreikan liittymistä yhteisön jäseneksi, komissio on ottanut huomioon Kreikan viranomaisten toimittamat tiedot, joiden mukaan järjestelmää on tarkistettu ja kodifioitu lailla nro 2040/92. Tarkistuksessa on kodifioitu muun muassa kaikki puuvillaa koskevat kansalliset säännökset, ja veronluonteisen maksun perimistä on muutettu merkittävästi. Maksu ilmaistaan nyt prosenttimääränä siementenpoistoyritysten ostamasta kokonaismäärästä kiinteän maksun sijaan.

Komissio on siis sitä mieltä, että Kreikka on ottanut käyttöön lailla nro 2040/92 säädetyn järjestelmän vastoin perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan määräyksiä ja että perityillä maksuilla rahoitettavat valtiontuet on katsottava uusiksi tuiksi.

Yleensä tukea ei voida rahoittaa veronluonteisilla maksuilla, jotka rasittavat myös muiden jäsenvaltioiden tuontituotteita. Erityisesti koska ei ole olemassa kaikkien jäsenvaltioiden tuottajat kattavaa mekanismia, joka takaisi tehokkaasti yhteisön tasolla sen, että maksun tuotto koituisi kaikkien tuontituotteiden hyödyksi täysin samoin edellytyksin kuin kansallistenkin tuotteiden, tuontituotteita koskevat pakolliset kansalliset maksut voivat olla joko perustamissopimuksen 23 ja 25 artiklassa kiellettyä vaikutukseltaan tullin kaltaista maksua, erityisesti jos tietyt tuontituotteet tai niiden ryhmät eivät hyödy maksusta ollenkaan esimerkiksi tuen tavoitteen vuoksi, tai perustamissopimuksen 90 artiklassa kiellettyä syrjivää sisäistä maksua, jos tuesta saatava hyöty kompensoi tiettyjen tuontituotteiden maksua vähemmän kuin kansallisten tuotteiden, esimerkiksi tukea koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vuoksi (ks. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, asia C-72/92, Scharbatke, tuomio 27.10.1993⁽¹⁾), ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuin, asia C-266/91, Celbi, tuomio 20.8.1993⁽²⁾). Tällaisella tuen rahoitustavalla on suojavaikutus, joka ulottuu varsinaista tukea pidemälle sen vuoksi, että vaikka kansallisten tuotteiden ja tuontituotteiden tasapuolinen kohtelu varmistetaan normatiivisella tasolla, käytännön tasolla muodostuu olosuhteiden pakosta kansallisia toimijoita suosiva tilanne, koska toteutetut toimet perustuvat kansallisiin erityispiirteisiin, tarpeisiin ja puutteisiin. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa I jakson 2 kappaleen a,

b, d, g, i, j, k ja q alakohdassa tarkoitetuilla tuilla pyritään tukemaan kansallista tuotantoa, mutta tuontituotteet eivät hyödy niistä.

- c) Komissio toteaa, että Kreikan viranomaiset eivät ole vastanneet väitteisiin, joiden mukaan kolmansista maista tuotavasta puuvillasta perittävä yhden prosentin erityismaksu olisi Kreikan liittymisasiakirjan pöytäkirjassa n:o 4 olevan 5 artiklan vastainen. Tämän vuoksi komission on pysyttävä kannassa, jonka se omaksui menettelyä aloitettaessa.
- (2) Komission kannasta kysymyksiin, jotka koskevat Kreikan kansalliselta puuvillantuotannolta ja kreikkalaisille tuottajille maksettavista yhteisön tuesta perittävän yhden prosentin tasoitusmaksun soveltuvuutta puuvillan markkinajärjestelyyn todetaan, että kysymystä on tarkasteltu rikkomista koskevan menettelyn mukaisesti. Asetuksessa (EY) N:o 1554/95 ei kielletä kyseistä maksua selkeästi, ja sen vuoksi komissio päätti 2 päivänä joulukuuta 1998 lopettaa asian käsittelyn.
- (3) Perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn mukaisesti komissiolle toimitetuista huomautuksista käy ilmi, että tarkasteltavana olevat veronluonteiset maksut ovat tiettyssä määrin ristikkäis-tukea. Maksuja peritään siementenpoistoyrityksiltä ensisijaisesti maataloustuottajille tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseksi. Veronluonteisia maksuja koskevan komission vakiintuneen käytännön mukaisesti hyväksytään se, että maksut peritään tuotantoketjun eri vaiheissa (esim. teurastamoilta perittävät maksut eläintautien torjunnan rahoittamiseksi). Tässä yksittäistapauksessa siementenpoistoyritysten ei näy olevan mahdollista siirtää maksua maataloustuottajille puuvillan yhteisen markkinajärjestelyn mekanismien vuoksi.

Edellä olevan perusteella komissio katsoo, että jos tukeen rahoittaminen perimällä yhden prosentin maksua Kreikassa tuotetusta puuvillasta ja kreikkalaisille tuottajille maksettavista yhteisön tuista ei ole ristiriidassa puuvillan yhteisen markkinajärjestelyn kanssa, komissiolla ei ole syytä vastustaa rahoitustapaa perustamissopimuksen 87—89 artiklan nojalla.

V

Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu yhteismarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliin kaupan.

⁽¹⁾ Kok. 1993, I-5509.

⁽²⁾ Kok. 1993, I-4337.

Kyseessä olevat toimenpiteet ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjä tukia.

Ne parantavat tuensaajina olevien yritysten taloudellista tilannetta verrattuna niiden kilpailijoihin, jotka eivät saa kyseistä tukea. Tämän vuoksi ne vääristävät tai uhkaavat vääristää kilpailua edellä mainitulla tavalla.

Kun otetaan huomioon toisaalta puuvillakaupan arvo (vuonna 1995 Kreikan tuonti EY:hyn oli 309,6 milj. ecua, EY:n tuonti Kreikkaan oli 106,4 milj. ecua) (1) sekä toisaalta Kreikan tuotanto (1,25 milj. tonnia) verrattuna muiden jäsenvaltioiden tuotantoon (1,35 milj. tonnia), näyttää siltä, että tuet saattavat vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska niillä suositetaan kansallista tuotantoa muiden jäsenvaltioiden tuotannon haitaksi.

Tässä mielessä on korostettava, että jopa merkitykseltään vähäinen tuki tai edunsaajana olevan yrityksen melko pieni koko ei sulje etukäteen pois sitä mahdollisuutta, että tuki vaikuttaisi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

Kun otetaan huomioon edellä mainitut seikat, kyseiset tuet ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa määrättyjen perusteiden mukaisia tukia.

Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa esitettyyn yhteismarkkinoille soveltumattomuutta koskevaan periaatteeseen on olemassa kuitenkin poikkeuksia.

VI

Perustamissopimuksen 87 artiklan 2 kohdassa määrättyjä yhteismarkkinoille soveltumattomuutta koskevia poikkeuksia ei ilmeisestikään voida soveltaa tässä tapauksessa. Myöskään Kreikan viranomaiset eivät ole nojautuneet niihin.

Perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan poikkeuksia on tulkittava tiukasti tutkittaessa alueelliseen tai alakohtaiseen käyttöön tarkoitettuja tukiohjelmia tai yksittäisiä tapauksia, joihin sovelletaan yleisiä tukijärjestelmiä.

Kyseisiä tukia voidaan myöntää vain, jos komissio voi varmistua siitä, että tuki on välttämätöntä jonkin kyseessä olevan tavoitteen saavuttamiseksi. Poikkeusten myöntäminen tuille ilman tällaista vastinetta haittaisi jäsenvaltioiden välistä kauppaa ja aiheuttaisi kilpailun vääristymiä, joita ei voida perustella yhteisön edulla, ja poikkeukset soisivat vastaavasti aiheettomia etuja joidenkin jäsenvaltioiden toimijoille.

Kyseisissä toimenpiteissä ei ole kyse perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesta Euroopan yhteistä etua koskevan merkittävän hankkeen toteuttamisen edistämisestä, koska toimenpiteiden mahdolliset vaikutukset kaupankäyntiin olisivat ristiriidassa yhteisen edun kanssa.

(1) Eurostat 1995.

Kyseessä eivät myöskään ole toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan saman määräyksen mukaista kyseisen jäsenvaltion talouden vakavaa häiriötä.

Tukea ei myöskään ole ilmoitettu perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisena alueellisena tukena.

Komissio voi katsoa tiettyjen toimien tai tiettyjen talousalueiden kehittämisen helpottamiseen tarkoitettua tueta yhteismarkkinoille soveltuviksi, jos ne eivät muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla (87 artiklan 3 kohdan c alakohta).

Jotta tällaiset tuet voidaan katsoa yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti, tuet eivät saa muuttaa kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla, ja niillä on helpotettava tiettyjen taloudellisten toimien tai tiettyjen alueiden kehittämistä.

Kreikan puuvillaviraston myöntämät tuet teknistä apua, neuvontaa, koulutusta ja tutkimusta koskeviin toimiin uhkaavat vaikuttaa kaupankäyntiin ja vääristää kilpailua 87 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Tuilla pyritään helpottamaan puuvilla-alan kehitystä, ja kun otetaan huomioon tukien luonne, ne eivät uhkaa vaikuttaa kaupankäyntiin yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Periaatteessa perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määrätty poikkeus voisi koskea niitä.

Tätä poikkeusmahdollisuutta ei kuitenkaan voida harkita, koska tuet rahoitetaan veronluonteisilla maksuilla, jotka koskevat muiden jäsenvaltioiden tuontituotteita. Tuet ovat rahoitustansa vuoksi yhteismarkkinoille soveltumattomia.

Tämän vuoksi komissio toteaa 87 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdassa määrättyjen poikkeusten osalta, kun kyseessä ovat alueiden taloudellisen kehittämisen edistämiseen tai helpottamiseen sekä edellä mainitussa c alakohdassa tarkoitettuihin tiettyihin toimiin tarkoitettua tueta, että näille toimille ei voida myöntää perustamissopimuksen 87 artiklan poikkeuksia niiden rahoitustavan vuoksi, ja ne on sen vuoksi katsottava yhteismarkkinoille soveltumattomiksi, siltä osin kuin ne on rahoitettu tuontituotteista perittävillä veronluonteisilla maksuilla.

VII

Komissio toteaa, että Kreikka on toimeenpannut kyseiset toimet perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan vastaisesti.

Edellä mainituista syistä kyseisille tuille, jotka täyttävät perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua edellytyksiä, ei voida myöntää 87 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia. Kyseiset tuet ovat siis yhteismarkkinoille soveltumattomia, siltä osin kuin ne rahoitetaan tuontituotteilta perittävillä veronluonteisilla maksuilla.

Kun kyseessä ovat ilmoittamattomat tuet, jotka on toimeenpantu ilman komission lopullista päätöstä, on muistutettava, että kun otetaan huomioon perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määriteltyjen menettelysääntöjen määräävä luonne ja ne säännöt, joilla yhteisöjen tuomioistuin on hyväksynyt olevan välitön oikeusvaikutus 19. kesäkuuta 1973 (asia 77/72, Carmine Capolongo v. Azienda Agricola Maya) ⁽¹⁾, 11. joulukuuta 1973 (asia 120/73, Gebrueder Lorenz GmbH v. Saksan liittotasavalta) ⁽²⁾ ja 22. maaliskuuta 1977 (asia 78/76, Steinicke ja Weinlig v. Saksan liittotasavalta) ⁽³⁾ annetuilla tuomioilla, tarkasteltavana olevan tuen laittomuutta ei voida korjata jälkikäteen (tuomio annettu 21. marraskuuta 1991, asia C-354/90, Elintarvikkeiden ulkomaankaupasta vastaava kansallinen liitto ja muut v. Ranska) ⁽⁴⁾.

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽⁵⁾ 14 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos laittomasta tuesta tehdään kielteinen päätös, komissio päättää, että kyseisen jäsenvaltion on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet periäkseen tuen takaisin tuensaajalta.

Takaisinperintä on välttämätöntä, jotta aiemmin vallinnut tilanne voidaan palauttaa ennalleen poistamalla kaikki taloudelliset edut, joista sääntöjenvastaisesti myönnetyn tuen edunsaajat olivat aiheuttomasti hyötäneet kyseisen tuen myöntämispäivästä alkaen.

Asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 2 kohdassa säädetään, että takaisinperittävään tukeen sisältyvät korot, jotka lasketaan komission vahvistaman soveltuvan korkotason perusteella. Korot kertyvät siitä päivästä alkaen, jona laitton tuki on saatettu tuensaajien käyttöön, siihen päivään asti, jona tuki peritään takaisin.

Kun otetaan huomioon tukien luonne ja niiden rahoitusmuoto, komissio ei voi tiedossaan olevien tekijöiden perusteella laskea takaisinperittävien tukien kokonaismäärää, siis tukien, jotka on rahoitettu tuontipuuvoimien tuontimaksuilla. Komissio kehottaa yhteistyömenettelyn mukaisesti Kreikan viranomaisia toimittamaan komissiolle riittävän tarkan menetelmän takaisinperittävien tukien laskemiseksi.

Tämä päätös ei rajoita niitä seurauksia, jotka komissio määrää tarvittaessa yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseksi Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukiosaston (EMOTR) mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kreikan valtion Kreikan puuvillaviraston sääntömääräisten tehtävien mukaisesti myöntämät valtiontuot, jotka rahoitetaan lain nro 2040/92 30 artiklan 3 kohdassa säädetyillä pakollisilla maksuilla, ovat yhteismarkkinoille soveltumattomia siltä osin, kuin ne rahoitetaan tuontituotteista perittävillä veronluonteisilla maksuilla.

2 artikla

Kreikan on muutettava 1 artiklassa tarkoitettu tukijärjestelmä sen saattamiseksi tämän päätöksen mukaiseksi.

3 artikla

1. Kreikan on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet periäkseen tuensaajilta takaisin 1 artiklassa tarkoitettun ja tuensaajien käyttöön jo sääntöjenvastaisesti saatettun tuen.

2. Takaisinperintä tapahtuu kansallisen lain menettelyiden mukaisesti. Takaisinperittäville summille kertyy korkoa siitä päivästä alkaen, jona ne on saatettu tuensaajien käyttöön, siihen asti, kun ne peritään tosiasiallisesti takaisin. Korot lasketaan aluetukien mukaisten tukiekvivalenttien laskemiseksi käytettävien viitetasojen perusteella.

4 artikla

Kreikan on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu Helleenien tasavallalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Monika WULF-MATHIES

Komission jäsen

⁽¹⁾ Kok. 1972—1973, s. 567.

⁽²⁾ Kok. 1972—1973, s. 815.

⁽³⁾ Kok. 1977, s. 171.

⁽⁴⁾ Kok. 1991, s. I-5505.

⁽⁵⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

KOMISSION SUOSITUS,
annettu 22 päivänä helmikuuta 2000,
yhteensovitetusta elintarvikkeiden virallisesta tarkastusohjelmasta vuonna 2000

(tiedoksiannettu numerolla K(2000) 356)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2000/207/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon virallisesta elintarvikkeiden tarkastuksesta 14 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/397/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 14 artiklan 3 kohdan,

on kuullut pysyvää elintarvikekomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) On tarpeen sisämarkkinoiden toimivuus huomioon ottaen järjestää elintarvikkeiden tarkastusohjelmien yhteensovittaminen yhteisön tasolla.
- (2) Näissä ohjelmissa korostetaan yhteisön lainsäädännön noudattamista, kansanterveyden suojelua, kuluttajien etuja ja hyvää kauppatapaa.
- (3) Virallista elintarvikkeiden tarkastusta koskevista lisätoimenpiteistä 29 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/99/ETY ⁽²⁾ 3 artiklassa edellytetään, että direktiivin 89/397/ETY 7 artiklassa tarkoitetut laboratoriot täyttävät EN 45000 -standardien mukaiset edellytykset. Ainoastaan tällaisia laboratorioita voidaan pitää sopivina toteuttamaan virallista tarkastusta koskevaan yhteensovitetuun ohjelmaan kuuluvia analyysejä.
- (4) Kansallisten ohjelmien ja yhteensovitetujen ohjelmien samanaikaisesta toimeenpanosta voidaan saada tietoja ja kokemuksia, joihin tuleva tarkastustoiminta voidaan perustaa,

SUOSITTELEE:

1. Vuonna 2000 jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarkastuksia, joihin sisältyy soveltuvin osin näytteiden ottaminen ja niiden laboratorioanalyysi sekä tarkastusten ja/tai tarkastuskäyntien toteuttaminen, jotta valvottaisiin seuraavien yhteisön toimenpiteiden noudattamista:
 - a) elintarvikehygieniasta 14 päivänä kesäkuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/43/ETY ⁽³⁾ 3 artiklan 2 kohta, joka koskee HACCP-järjestelmän (vaarojen analysointi, kriittiset kohdat niiden hallitsemiseksi) periaatteiden soveltamista tietyissä elintarvikealan yrityksissä;
 - b) direktiivin 93/43/ETY liitteessä olevan IV luvun 2 kohta, joka koskee elintarvikkeiden kuljetusta irtotavarana;
 - c) elintarvikkeiden ravintoarvomerkinnöistä 24 päivänä syyskuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/496/ETY ⁽⁴⁾, jossa käsitellään hedelmän makuisten maitojuomien, jogurttien ja virvoitusjuomien ravintoarvomerkintöjä.
2. Vaikka näytteiden oton ja/tai tarkastusten tiheyttä ei ole määrätty, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että se on riittävä käsityksen saamiseksi asiasta jokaisessa jäsenvaltiossa. Analyysimenetelmistä annetaan ehdotuksia.
3. Jäsenvaltioiden olisi toimitettava pyydetty tiedot tämän suosituksen liitteessä annetun tietolomakkeen muodon mukaisina, jotta tulokset olisivat helpommin verrattavia.

⁽¹⁾ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 23.

⁽²⁾ EYVL L 290, 24.11.1993, s. 14.

⁽³⁾ EYVL L 175, 19.7.1993, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40.

4. Tämän ohjelman mukaisesti analysoitavat elintarvikkeet olisi toimitettava laboratorioihin, joiden osalta noudatetaan direktiivin 93/99/ETY 3 artiklan säännöksiä.

5. HACCP-järjestelmä tietyissä elintarvikealan yrityksissä

5.1 Ohjelman ala

Direktiivin 93/43/ETY 3 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että direktiivin alaan kuuluvien elintarvikealan yritysten on direktiivin liitteessä annettujen yleisten hygieniatakoskevien määräysten lisäksi sovellettava toimintaansa tiettyjä HACCP-järjestelmän (vaarojen analysointi, kriittiset kohdat niiden hallitsemiseksi) periaatteita. Vuoden 1995 joulukuusta alkaen on edellytetty, että elintarvikealan toimijoilla on käytössä elintarvikkeiden turvallisuusriskien analysointiin ja niiden hallintaan tarkoitettu järjestelmä, joka voi perustua toimialan omiin vapaaehtoisin hyvää hygieniakäytäntöä koskeviin ohjeisiin, jos tällaiset ohjeet ovat käytettävissä. Direktiivin 93/43/ETY 5 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot rohkaisevat vapaaehtoisten ja alakohtaisten hyvän hygieniakäytännön ohjeiden laatimista, joissa yksityiskohtaistetaan asianomaista alaa varten direktiivin liitteeseen sisältyviä yleisiä hygieniaperiaatteita sekä 3 artiklan 2 kohdassa annettuja HACCP-järjestelmän periaatteiden soveltamiseen liittyviä vaatimuksia.

Direktiivin 93/43/ETY 3 artiklan 2 kohtaa sovelletaan kaikkiin direktiivin soveltamisalaan kuuluviin elintarvikealan yrityksiin niiden koosta tai tyypistä riippumatta. Koska säännöksen piiriin kuuluu monentyyppisiä yrityksiä, tässä yhteydessä on tulosten vertailukelpoisuuden vuoksi valittu käsiteltäviksi tietyn tyyppisiä ja kokoisia elintarvikealan yrityksiä. Tämä valinta ei siis missään tapauksessa tarkoita, että muunlaisille yrityksille tästä säännöksestä koitua vastuu olisi jollakin tavoin vähäisempi tai suurempi.

5.2 Menetelmä

Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi tehtävä tavanomaisessa toiminnassaan käyntejä direktiivin 93/43/ETY soveltamisalaan kuuluviin elintarvikealan yrityksiin, jotka kuuluvat seuraaviin luokkiin:

- a) suuret/teolliset ateriapalveluyritykset (catering-yritykset);
- b) suoraan kuluttajille myyvät lihakaupat.

Näiden tarkastusten tulokset olisi kirjattava liitteessä oleviin tietolomakkeisiin.

6. Elintarvikkeiden kuljetus irtotavarana

6.1 Ohjelman ala

Direktiivin 93/43/ETY liitteessä olevassa IV luvussa edellytetään erityisesti, että irtotavarana nestemäisessä, rakeisessa tai jauhomaisessa muodossa olevat elintarvikkeet kuljetetaan kuljetusastioissa ja/tai säiliöissä/tankeissa, jotka on tarkoitettu elintarvikkeiden kuljetukseen. Komissio on hyväksynyt tästä säännöksestä kahta elintarvikeluokkaa koskevan poikkeuksen. Nämä luokat ovat ruokaöljyjen ja -rasvojen merikuljetus sekä raakasokeri. Yhteensovitetun ohjelman tässä osassa pyritään tarkastamaan, että säädöksiä noudatetaan niiden elintarvikkeiden kuljetuksessa, jotka eivät kuulu direktiivin 93/43/ETY 4 artiklan mukaisesti myönnettyjen poikkeuksien piiriin.

6.2 Menetelmä

Seuraavien tarkastusten tulokset olisi kirjattava tämän suosituksen liitteenä annettuihin tietolomakkeisiin:

- tarkastukset muiden kuin eläinperäisten irtotavarana käsiteltävien elintarvikkeiden (öljy, jauhot, tärkkelys jne.) valmistajien tiloissa. Tarkastuksilla olisi pyrittävä toteamaan direktiivin 93/43/ETY liitteessä olevan IV luvun yleisten määräysten mukainen kuljetusastioiden kunto, tila ja puhtaus, ja tätä koskevat tiedot olisi kirjattava. Tarkastuksilla olisi pyrittävä toteamaan, onko valmistajalla käytössä riittävät menettelyt, joilla varmistetaan, että elintarvikkeiden kuljetukseen tarkoitettuja astioita tai säiliöitä käytetään ainoastaan elintarvikkeita varten,
- tarkastuksia olisi toteutettava liikenteenharjoittajien tiloissa, jotta voitaisiin todeta kuljetettujen tavaroiden laji tutustumalla kuljetusasiakirjoihin sekä tekemällä suoria havaintoja.

7. Ravintoarvomerkinnot

7.1 Ohjelman ala

Direktiivissä 90/496/ETY säädetään erityisistä elintarvikkeissa olevia ravintoaineita koskevista merkintävaatimuksista, jos elintarvikkeen pakkauksessa tai esillepanossa esiintyy ravitsemuksellinen väite. Ohjelman alaan eivät kuulu ne erityisravinnoksi tarkoitetut elintarvikkeet, jotka kuuluvat erityisravinnoksi tarkoitettuja elintarvikkeita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 3 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/398/ETY⁽¹⁾ soveltamisalaan.

7.2 Menetelmä

Näytteitä olisi valittava kahteen luokkaan kuuluvista elintarvikkeista eli hedelmä- ja vihannesmehuista sekä hedelmän makuisista maitojuomista ja jogurteista, joiden merkintöihin sisältyy tiettyjä ravitsemuksellisia väitteitä, ja näytteiden avulla olisi tutkittava, onko ravitsemuksellinen väite luvallinen ja vastaako sen muotoilu direktiivin 90/496/ETY säännöksiä. Lisäksi näytteet olisi analysoitava, jotta selvitetäisiin, ovatko ravitsemukselliset väitteet todenperäisiä ja ovatko ne hyväksyttävien toleranssirajojen sisällä. Tulokset olisi kirjattava tämän suosituksen liitteessä oleviin tietolomakkeisiin.

Tehty Brysselissä 22 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 27.

2. **Elintarvikkeiden kuljetus irtotavarana**

Jäsenvaltio

2a. *Tarkastukset elintarvikkeiden valmistajien luona*

Tarkastukset nestemäisessä, rakeisessa tai jauhomaisessa muodossa olevia, irtotavarana käsiteltäviä elintarvikkeita valmistavissa yrityksissä

Tarkastusten määrä	Yritysten omat tarkastusmenettelyt, joilla valvotaan astioiden puhtautta ja kuntoa ja varmistetaan, että niitä käytetään ainoastaan elintarvikkeisiin			Puutteiden määrä	Havaittujen puutteiden vuoksi toteutetut toimenpiteet							
	Tyydyttävät	Riittämättömät	Ei ole		Ei mitään	Suullinen varoitus	Kirjallinen varoitus	Edellytetään sisäisten tarkastusten parantamista	Myyntiin kieltäminen	Hallinnollinen seuraamus	Oikeustoimet	Muu

2. **Elintarvikkeiden kuljetus irtotavarana**

Jäsenvaltio

2b. *Tarkastukset elintarvikkeiden irtokuljetuksesta vastaavien liikkeenharjoittajien luona*

Tarkastukset nestemäisessä, rakeisessa tai jauhomaisessa muodossa olevia, irtotavarana kuljettavien liikkeenharjoittajien luona

Tarkastusten määrä	Yritysten omat tarkastusmenettelyt, joilla valvotaan astioiden puhtautta ja kuntoa ja varmistetaan, että niitä käytetään ainoastaan elintarvikkeisiin			Puutteiden määrä	Havaittujen puutteiden vuoksi toteutetut toimenpiteet							
	Tyydyttävät	Riittämättömät	Ei ole		Ei mitään	Suullinen varoitus	Kirjallinen varoitus	Edellytetään sisäisten tarkastusten parantamista	Myyntiin kieltäminen	Hallinnollinen seuraamus	Oikeustoimet	Muu

3. **Merkintöjen ravitsemukselliset väittämät**

Jäsenvaltio

3a. *Hedelmä- ja vihannesmehut*

Merkinnöissä esitetyt väittämät koskevat seuraavia seikkoja	Niiden tuotteiden määrä, joista on otettu näyte ja jotka on analysoitu	Säännösten vastaisten tuotteiden määrä		
		Luvattomat väittämät	Ravintoarvomerkintöjen muoto ei ole säännösten mukainen	Ilmoitetut arvot eivät vastaa analyyseissa saatuja, toleranssirajan ylittäviä arvoja
Energia-arvo				
Proteiinit ja niiden osat				
Hiiilihyaatit ja niiden osat				
Rasvat ja niiden osat				
Vitamiinit ja kivennäisaineet				

Havaittujen puutteiden vuoksi toteutetut toimet

Ei mitään	Suullinen varoitus	Kirjallinen varoitus	Kirjalliset ohjeet	Myynnin kieltäminen	Hallinnolliset seuraamukset	Oikeustoimet	Muu

3. **Merkintöjen ravitsemukselliset väittämät**

Jäsenvaltio

3b. *Hedelmän makuiset maitojuomat ja jogurtit*

Merkinnöissä esitetyt väittämät koskevat seuraavia seikkoja	Niiden tuotteiden määrä, joista on otettu näyte ja jotka on analysoitu	Säännösten vastaisten tuotteiden määrä		
		Luvattomat väittämät	Ravintoarvomerkintöjen muoto ei ole säännösten mukainen	Ilmoitetut arvot eivät vastaa analyyseissa saatuja, toleranssirajan ylittäviä arvoja
Energia-arvo				
Proteiinit ja niiden osat				
Hiiilihdraatit ja niiden osat				
Rasvat ja niiden osat				
Vitamiinit ja kivennäisaineet				

Havaittujen puutteiden vuoksi toteutetut toimet

Ei mitään	Suullinen varoitus	Kirjallinen varoitus	Kirjalliset ohjeet	Myynnin kieltäminen	Hallinnolliset seuraamukset	Oikeustoimet	Muu

OIKAISUJA

Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 2025/97, annettu 15 päivänä lokakuuta 1997, lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Japanista peräisin olevien mainostulitikkujen tuonnissa yhteisöön ja käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 284, 16. lokakuuta 1997)

Sivulla 67, 1 artiklan 2 kohdan c alakohdassa:

korvataan: "... Yaka Chemical Industrial Co. Ltd ..."

seuraavasti: "... Yaka Chemical Industry Co. Ltd ...".

Oikaistaan komission asetus (EY) N:o 491/2000, annettu 6 päivänä maaliskuuta 2000, viljan toimittamisesta elintarvikeapuna

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 60, 7. maaliskuuta 2000)

Sivulla 4, liitteen kohdassa 1:

korvataan: "1. Toimen nro: 280/98 (A1); 59/99 (A2)"

seuraavasti: "1. Toimen nro: 280/98 (A1); 73/99 (A2)".
